Размишљања с разлозима **страна 1 до 132**
мр Радивој Ж. Нинић **позитивне мисли**
без предрасуда

РАЗМИШЉАЊА С РАЗЛОЗИМА

РАЗЛОГ *јесте покретач и оправданост неке одлуке,поступка,делатности,догађања и појава; мотив,мотивација,подстицај,иницијација,неопходност за нешто,оправданост за неопходно,стимуланс за нешто,узрок.*
РАЗЛОГ *јесте полазиште једне или више појава, који обавезно изазива последицу,резултат.Увек изазива промену стања уз одређен ефекат.* ***Нужан*** *је и* ***довољан*** ***услов*** *за нешто што следи.* ***Нужан*** ***део*** *је* ***система*** ***законитости.***
КОНТЕМПЛАЦИЈА *јесте* ***дубоко*** ***мисаоно*** ***посматрање*** *и* ***размишљање:*** ***дубоко*** ***понирање*** ***мислима*** *у* ***најскривеније*** ***тајне–умовање,мисаоност*** *с* ***разлозима.*** ***Моћ интелекта здраве свести*** *за* ***уочавање, откривање*** *и* ***указивање*** *на* ***лажи*** *и* ***лажно, против заблуда*** *и* ***лоших предрасуда*** *које доводе до* ***настраности*** *у„мишљењу“ и „стварања“погрешне представе стварности,које стварају и доводе до* ***свакаквог, посебно„богохристовског”*** **лудила** *-* ***општеприхваћене*** **лажи** ***као*** **не**-*„истине“!!!*

Све се догађа *с* ***разлозима;*** ***све*** ***је нужно без случајног:*** ***све подлеже законитости нужног*** *и* ***законитости разлога као основних услова за разумевање истине*** *и* ***истинитог.***

Сврха живота јесте живети са смислом. Сви који су достигли одређен ниво у служби и у материјалним добрима,поседовањем пса и његовим вођењем улицом или другим простором, показују да су достигли „жељен ниво смисла“ – постали су водичи пса.

Сви смо рођени с разлогом, и судбином смо одабрани да будемо то; дат нам је јединствен скуп дарова и талената који су спремни да нам помогну да остваримо своје животно дело и животну мисију.

Мислити стално о прошлости и бити њен роб, јесте тиранија ума и разума. Неповратно је прошла и мислити само о њој,ум зараста у коров. Не мења се, и на њу не можемо да утичемо. Ваља је умерено спомињати и обележавати, садашњост и будућност јесу сврха живљења.

Мода је творевина снобова за снобове, и јесте ментално и материјално терорисање људи.

„Знак мудрости је ако одаберемо да време проводимо на местима која нас надахњују и пуне енергијом, и ако се дружимо с људима који нас бодре и подстичу".

„Ја сам више од тога што се чини да јесам, сва снага и моћ света су у мени". (10 х дневно)

Међу емоционалним стањима која најчешће подстичу незадовољство собом јесте огорченост, озлојеђеност, сопствен критицизам, недостатак воље и осећај недостатка љубави. Све може да се промени на боље ако желимо и подстичемо себе да то потиснемо у дубину свести, и заменимо позитивним мислима, осећањима, опраштањем и љубављу. Морамо да постанемо свесни свог менталног потенцијала за здравље и радост живљења, и да схватимо да то зависи од нашег погледа на живот,ставова и уверења да све може да буде боље ако то довољно желимо и можемо. Заменимо старе непотребне навике, мисли и представе стварности доступним личним миром,љубављу и радошћу. Љубав према себи и свом стању јесте основни покретач смисла живљења. То је основ љубави према другима. Отвара пут ка здрављу, хармонији и бољим односима. Дубоко у нама се налази извор бесконачних могућности да волимо себе и друге. Треба нам љубав. Љубав према себи јесте извор и покретач наше жеље, воље и свесности наших могућности. Волети себе, значи волети да живимо. То нас покреће да радимо, да градимо, да имамо. Тако се понашамо, и мислимо о другима, посебно онима који нас воле и које волимо. У свој свет привлачимо људе који имају љубав у себи, јер су огледало шта јесмо. Ослободимо се непотребног и теретног из прошлости, уживајмо у садашњости и мислимо о будућности. **Ослободимо** ***се утицаја*** **поражавајућих** ***и*** **богубних** ***порука које нам „шаљу"*** **лажна** ***„јеванђеља"*: *„Који воли живот свој изгубиће га, а ко мрзи живот свој на овоме свијету сачуваће га за живот вјечни"(„Јован",12.25.); „Јер ко хоће живот свој да сачува,изгубиће га; а ако ко изгуби живот свој мене ради,наћи ће га"(„Матеј",16. 25.); „Јер ко хоће живот свој да сачува,изгубиће га, а ко изгуби живот свој мене ради и јеванђеља онај ће га сачувати"(„Марко",8.35.); „Јер ко хоће живот свој да сачува, изгубиће га; а ко изгуби живот свој мене ради,тај ће га сачувати"(„Лука",9.24.),*** **којима се интензивно сугерише самоубиство - смрт. Волимо живот. Живот јесте највредније што имамо, без обзира колико траје, јер нам је подарен од природе. Наше основно и најважније људско право - право на живот.**

* ***ЗАКОНИТОСТ НУЖНОГ И ЗАКОНИТОСТ РАЗЛОГА КАО УСЛОВИ ЗА РАЗУМЕВАЊЕ ИСТИНЕ***

Законитост је суштинска смисаоност битног постојања ствари: суштински обавезујућа нужност (неопходна потреба, изразита неопходност,неспутана неминовност, извесна неизбежност,снажна незадрживост), снажан импулс који ствара и намеће узроке, како би се на одређен начин недвосмислено јављали и узроковали појавност ствари с одређеним последицама.

Закони природе јесу основ и полазиште законитости нужног.

Закони природе усмеравају људске законе.

Људски закони јесу нужност опстанка и развитка друштва.

Нужност закона јесте услов нормалног живљења.

Све јесте нужно условљено бесконачним јављањем, постојањем и деловањем.

Све јесте нужна систематичност узајамног деловања.

Узајамно деловање јесте нужно условљено постојањем узрока и последица.

Узроци и последице одређују појаву као једнозначну одређеност целокупношћу сво-

јих услова. Нужно следи да су исти процеси увек изрази истих услова.
Једна појава јесте нужно идентична с целокупношћу својих услова: потпуно је сазната ако су утврђени разлози утврђивања целокупности њених услова.
Нужност појаве одређују разлози стварања других појава од чијег постојања и узајамног деловања она зависи.
Разлог постојања нужног јесте нужно постојање разлога.
За све нужно мора да постоји разлог.
За сваки разлог мора да постоји нужно.
Ваљани разлози јесу продукт природних закона и здравих, правилних мисли.
Ваљани разлози здравих, правилних мисли, јесу показатељ здравог разума.
Ваљане разлоге ствара и намеће здрава свест(ум,разум,психа).
Здрава свест поседује моћ уочавања правих веза и односа.
Праве везе и односи јесу темељ свесног.
Темељ свесног главно је полазиште правилног.
Правилно јесте показатељ нормалног.
Нормално јесте прави ниво схватања правилног.
Све се своди на свесно, нормално и правилно.
Зато постоје прави, здрави разлози.
Прави,здрави разлози стварају и граде права и правилна питања.
Права и правилна питања траже праве и правилне одговоре.
Прави и правилни одговори дају сазнање и граде знање.
Правилно сазнање јесте услов и полазиште за грађење знања.
Право знање јесте моћ свесног и основни услов за сазнавање и разумевање истине.
Моћ јесте у здравој свести која прихвата право знање за долажење до истине.
Све јесте у здравој свести, темељу нормалног и здравог, основу здравих разлога.
За све разлоге и нужности мора да постоје услови.
Сви услови садрже у себи нужне узроке с разлозима.
Сви услови су нужни за настанак или промену ствари.
Услови могу да буду довољни или само учествују у обликовању појединости.
Услови могу да делују непосредно и посредно.
Неки услови могу својом појавом да омогуће деловање других услова.
Неки услови могу да буду нужни, али не и довољни.
Неки услови су присутни пасивно, али неопходно: не учествују активно у стварању по-јаве, али је знатно обликују.
Услови могу да буду спољашњи и унутрашњи.
Услови дефинишу ствари у целини или њихово стање појединачно.
Узроци јесу посебна врста услова.
Сваки узрок нужно ствара последицу с разлогом.
Узрок јесте битан, нужан и одлучујући услов с разлогом.
Узрок јесте појава која својим утицајем производи другу појаву.
Узрок јесте увек нека промена с разлогом.
Последица јесте резултат узрока као нужног,одлучујућег услова с разлогом.
Узрок јесте полазан елеменат једне појаве, која се догађа с разлогом.

Узрок нужно учествује у произвођењу и обликовању појаве.
Узрок јесте нужан чинилац стварања и постојања појаве.
Чиниоци јесу неки услови.
Сви чиниоци који нису услови јесу околности.
Разлог јесте суштински елеменат законитости и нужности.
Све се догађа с разлозима.
Све јесте нужно, с разлозима, без случајног.
Све има своју законитост.
Законитост постојања нужног, услов је за постојање стварног, појавног.
Законитост постојања разлога, услов је за постојање делатног.
Законитост постојања нужног условљава постојање законитости разлога, и обратно.
Узајамно постојање законитости нужног и законитости разлога, уз нужно постојање услова, одређује стварање и постојање појаве и појавног.
Здрава свест прихвата и чува нужност и законитост стварања појаве и појавног.
Здрава свест прихвата и чува законитост нужног и законитост разлога.
Здрава свест тражи и прихвата истину створену законитошћу нужног и законитошћу разлога у стварним условима.
Здрава свест воли истину.
Истина јесте суштина здраве свести.
Истина одбацује могућност стварања заблуда и предрасуда.
Заблуде се стварају у незнању истине.
Заблуде су продукт непоштовања законитости нужног и законитости разлога.
Предрасуде јесу устаљене заблуде.
Заблуде и предрасуде настају незнањем стварног, истинитог.
Прихватање илузија и фикција као стварног, доводи до заблуда и предрасуда.
Илузија, фикција, заблуда и лоша предрасуда јесу непријатељице истине.
Илузија, фикција, заблуда и лоша предрасуда стварају празноверје и сујеверје.
Празноверје јесте веровање у непостојеће, празно, без суштине и појавности.
Сујеверје јесте празноверје услед страха од непознатог и нестварног.
Истина мора да буде осведочена присутном стварношћу.
Истина, ако није непосредно виђена, мора да буде доказана чињеницама.
Истина јесте мерило постојања свих ствари.
Истина јесте апсолутна вредност човековог бивства.
Истина јесте једино мерило правих вредности.
Праве вредности јесу темељ постојања.
Постојање јесте оправдано истином и правим вредностима.
Истина и праве вредности јесу апсолутне вредности.
Апсолутне вредности јесу резултат законитости нужног и законитости ваљаних разлога, под утицајем присутних услова.

Законито, нужно, с разлозима, у датим условима, одређује постојање апсолутног.

Размишљам:

Систем вредности, уз систем норми, јесте нужно повезан већи

број вредности, с разлозима, који обезбеђује широко и целовито разумевање и спровођење одређених активности и понашања. Личност се понаша у складу с разумевањем и тумачењем постојећих вредности, без обзира на постојање система вредности(система норми), јер јој „то одговара“ у датој „ситуацији“.
Личне вредности јесу изузетно важне, јер одређују карактер и идентитет личности, и могу,често, да имају већу вредност од друштвених, које могу да буду резултат обичаја,предрасуда,заблуда и погрешног разумевања и тумачења. Могу да имају и изразито негативан утицај на јав-ност, што зависи од утицаја такве личности.
Друштвене вредности одређују друштвени значај и важност. Не морају, и нису, увек позитивне, па могу да се окарактеришу као „релативне“-„привидне“(„тако је, а можда није тако“).

Широк је простор „релативних вредности“ у Републици Србији,за које се„мисли“„да су добре“,али, у суштини, нису ни„релативне“,јер немају логичко„покриће“за своје„постојање“(о томе у овом тексту,и у текстовима: *НАПОМЕНА И ОСВРТИ...“; РЕЧ И ГОВОР; КОНЗЕРВАТИВНО(ДОГМАТСКО)„МИШЉЕЊЕ“ И ДИЈАЛЕКТИЧКО ЛОГИЧКО МИШЉЕЊЕ; ПОЈМОВИ МЕЂУНАРОДНИХ (МЕЂУЕТНИЧКИХ) И МЕЂУНАЦИОНАЛНИХ(МЕЂУДРЖАВНИХ) ОДНОСА; СУ-ВО ПИЈАНСТВО; ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА; ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ ИСТИНЕ; СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ.

Устав,као највиши правни акт државе, јесте основ, полазиште и регулатор јединственог система вредности Републике Србије!!!

Полазећи од јединствености,недељивости и целовитости Србије, Уставом је одређено(регулисано):

а/ Члан 4. став 1. „Правни поредак је јединствен“, што одређује одредницу става 2. „Уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску“,где не постоји„црквена власт“ у оквиру јединственог система вредности Србије;

б/ Члан 11. став 1. „Република Србија је световна држава“, чиме је одрђено да јесте секуларна,тј. независна(одвојена) од „религијског“ учења, што значи да „религијско“ не припада јединственом систему вредности државе Србије;

Став 2. „Цркве и верске заједнице су одвојене од државе“, чиме је одређено да „Српска православна црква“(„СПЦ“)не припада јединственом систему вредности државе Србије;

Став 3. „Ниједна религија не може се успоставити као државна или обавезна“, што одређује да „религија“не припада јединственом систему вредности државе Србије;

в/ Члан 44. став 1. „Цркве и верске заједнице су... одвојене од државе“, што одређује да не припадају јединственом систему вредности државе Србије;

г/ Члан 194. став 1. „Правни поредак Републике Србије је јединствен“, што одређује да„СПЦ“ не припада јединственом правном поретку,тј. јединственом систему вредности Србије;

Став 2. „Устав је највиши правни акт“, што одређује да је Уставом, највишим правним актом Републике Србије, правноснажно све што пише, јер је референдумом изгласан и озакоњен у Народној Скупштини Републике Србије, 2006. год., што децидирано одређује да је„СПЦ“одвојена од државе, и да је„хришћанство“(„православље“)забрањено да буде„државно или обавезно“,што децидирано одређује да не припада -ју јединственом систему вредности државе Србије!!!

Систем вредности чине нужно повезане вредности,с разлозима: његови чиниоци могу да буду само проверене и доказане вредности!!!
„СПЦ“ јесте Уставом одвојена од државе Србије, а „религија“ („православље“) је Уставом забрањена да буде„државна или обавезна“,што децидирано одређује да немају Уставну вредност,самим тим немају ни друштвену вредност, јер је друштво изгласало и усвојило тај

Устав!Не припадају држави Србији!

Наравно, путамо:

Председник Републике Србије наглашава да децидирано поштује Устав, и позива се редовно на ЊЕГА у одбрани Косова и Метохије, као Уставом неотуђив део територије државе Србије -да ли се залаже тако и да„СПЦ“ децидирано буде„одвојена од државе“,и да„православље“ буде децидирано забрањено као „државно или обавезно“, јер су Уставом одбачени од јединственог система вредности државе Србије???

Ако„сматра“„да су“„СПЦ“ и„православље“„заслужни“ за„опстанак“Српског народа, зашто нису у Уставу, и зашто Српски народ(83% укупног становништва Србије) није,„на основу њихових заслуга“, изгласао и усвојио на референдуму и у Народној скупштини(2006.)да буду у Уставу као део јединственог система вредности Републике Србије,него је изгласао и усвојио да не буду„то“:сигурно је препознао да су безвредни и не заслужују да буду

део Уставног јединственог правног поретка, тј. јединственог система вредности Републике Србије због лажи у „Светом писму нови завјет“(2002.) и лажи „СПЦ“?!?!?

*** *ДА ЛИ ЈЕ СВЕ РЕЛАТИВНО???***

Претпоставимо да је Алберт Ајнштајн стварно тврдио да је све релативно. Ако ту тврдњу поставимо *у* контекст његових нама познатих тврдњи, можемо да приметимо да постоји логичка грешка *у* смислу релативности, а ако је прихватимо као његов тест интелигенције -- тада је то стварно тест интелигенције *(*Ајнштајнова замка*)*. Да ли је та тврдња **релативна** или **апсолутна***?* Да ли је њен аутор релативно или апсолутно сигуран *у* њу*?* Ако је релативно сигуран да је све релативно, тада је и тврдња релативна, што значи да није све релативно. Ако је тврдња саопштена с апсолутном сигурношћу да је све релативно, тада постоји апсолутно – апсолутним се не може доказати релативно, већ се негира. Дакле, релативна или апсолутна јесте тврдња да је све релативно. Није све релативно. Да јесте, **било би све привидно(„можда јесте, можда није“; „може да буде, може да не буде“; „можда да, можда не“...)!!!**

Релативно није истинито, јер се све догађа с разлозима, све јесте нужно, без случајности! Релативно значи: нешто се догодило, а можда се није догодило! „Релативно“се не доказује и није доказиво,јер својом „бити“одређује да је стално„релативно“! Зато у правосуђу и било којој делатности или радњи, све што се доказује не може да буде рела -тивно, јер би и одлуке биле релативне, што не би имало смисао. Не би постојале норме, јер би се третирале као релативне, што значи да нису обавезујуће.

Релативно јесте привидно постојеће,што значи да није са сигурношћу постојеће. Привид или привиђање јесте стање нереалног, стање које не обезбеђује сигурност посто -јања привидно „виђеног“: кажемо „учинило нам се да га видимо“! Стање свес -ти које нам шаље поруку да размислимо да ли смо нешто видели,или нисмо: да ли нам се само учинило то што смо „видели“? „Релативно“ нам казује да размислимо да ли стварно живимо, или нам се привиђа да живимо; да ли смо само привидно живи људи; да ли је дете рођено, или нам се то само привиђа; да ли је неко умро, или нам се то само привиђа; када седимо у аутомобилу и возимо, да ли стварно возимо или нам се то само привиђа ...???

Сећам се дефиниције учења: „Учење је релативно трајно мењање индивидуе под утицајем средине, које је изазвано потребама индивидуе која се мења“.

У тој дефиницији „релативно“се односи на„трајно“: све остало јесте без утицаја „ре-

лативног“.

Наравно, питамо се - да ли се то „релативно“односи на „релативно учење“,„релативну индивидуу“, „релативан утицај“, „релативну средину“, „релативно изазвано“, „релативне потребе“; „релативно која“, „релативно мењање“???

Коришћење тог „термина“није погодно за дефинисање, нити се путем њега може нешто дефинисати стварно,истинито,јер„релативно“ <u>није</u> истинито: <u>јесте привидно</u>!

Не постоји сведочење у суду, да сведок изјави: „<u>релативно сам сигуран</u> у <u>то што сам</u> видео“,што би у„преводу“гласило: „<u>можда сам видео</u>, <u>можда нисам</u>“, или „<u>мислим да сам привидно доживео то</u>“!!! Зашто би се уопште појавио као „<u>релативан сведок</u>“???

<u>Нешто што се очигледно</u> и <u>доказано догодило</u> - <u>апсолутно се догодило</u>!!! <u>Све што се догађа</u> – <u>апсолутно се догађа нужно</u>, с <u>разлозима</u>. Једна од <u>апсолутних тврдњи</u> и <u>чињеница</u> : <u>како год да се окренемо</u>,… <u>леђа су нам позади</u>!!!

„СПЦ“и„православље“ <u>ни „релативно“(„привидно“)</u> <u>не припадају јединственом Уставном правном поретку,односно,јединственом систему вредности Републике Србије(одређено Уставом)</u>!!! <u>Уставом јесу нико</u> и <u>ништа,безвредни, вануставни и вандржавни(ваннационални)</u>„елементи“ <u>у Републици Србији</u>!!!

*** *<u>ЗАШТО МАЛОГРАЂАНИ ВОЛЕ ДА „УЛАЗЕ“ У ТУЂЕ ЖИВОТЕ</u>???***

Народ каже: <u>забада нос у туђ живот</u>.

<u>Душевна храна малограђана</u>: шта ради,како ради,да ли ради, *с* ким ради, колико ради, зашто ради, зашто не ради, зашто ради тако *а* не овако, зашто живи тако, *с* ким живи, зашто живи, одакле је дошао, куда је пошао, зашто је дошао, одакле то,одакле оно,одакле му толико, зашто

тако *а* не овако, зашто тамо *а* не овамо, нема логику то што ради, није још то урадио, није још то обрисао, није још то склонио, није то поклопио, није то отклопио, није то отворио, није то затворио, зашто је то сада урадио, зашто сада није то урадио, зашто баш сада шета, зашто баш сада гледа, ено опет некуд иде, ено опет је сео, ено опет седи, зашто пева, зашто говори, зашто ћути, ено опет је неко код њега, ено опет иде некуд, шта ли разговарају, да ли оговарају, какву кафу пију, зашто сад да пију, сад ће сигурно нешто да једу, зашто то не окречи, види – још није посејао, види – још није окопао, види – још није посадио, види – још није обрао, зашто није покосио, зашто чупа ту траву, зашто чешља косу на ту страну, зашто има дугу косу, зашто има кратку косу, зашто има бркове, зашто нема бркове, ено вуче се као црево, види гољу, ... Малограђани, лишени својих успеха *и* задовољстава, прате сваки потез другог, корак, реч, понашање, сусрете, одлуке, изглед, *и* то анализују *у* својој емоционалној празнини до најситнијих детаља, приписујући разне епитете *и* погрде, *а* затим то неком „саопштавају“ *у* „поберењу“, уз „чашицу“ разговора, јер, ако не учине то, нису извршили своју „мисију“, која се састоји *у* „тумачењу“ туђих живота, „моралисању“, „поповању“, „паметовању“, до смарања саговорника, да би овај могао што више да „упије“ те податке *и* „важно“ мишљење, *а* сам заборавља ко је, одакле је, шта је *и* да ли је нешто постигао,, шта је *и* да ли је нешто достигао, шта је учинио, да ли је нешто добро учинио, коме је помогао, шта је допринео, шта је учинио корисно за друге сем да их оговара, анализује, обрће, преврће, заврће, тегли, скупља, растеже, гужва, притеже, дави,... Морална свест малограђана јесте строго сужена *и* каналисана, *и* представља праву ризницу цинизма, лицемерја, мржње, претварања, љубоморе, зависти, пакости, ..., али им је преко важно да буду „прави тумачи“ туђих живота. Егоизам обележава већину њихових поступака, који често прелази *у* страст. Сваки покушај искорака из устаљене шеме живљења доживљавају као анатему. Мрзе друге *и* завиде им што су то што јесу, *а* нису оно што нису; што раде то што раде, *а* не раде оно што не раде; што живе тако како живе, *а* не живе онако како не живе; што се понашају тако како се понашају, *а* не понашају се онако како се не понашају; што говоре тако како говоре, *а* не говоре онако како не говоре; што *су* образовани толико колико су образовани, *а* нису образовани онолико колико нису образовани; што имају то што имају, *а* немају оно што немају; што путују тамо куда путују, *а* не путују онамо куда не путују; зашто да путују, када могу да не путују; што су ту где јесу,*а* нису тамо где нису; ...;... Многе ствари не раде, *а* критикују друге што то не раде. Недостатак културе настоје да прикрију привидном културом *и* лажним осмесима. Свој образац понашања настоје да наметну другима, *а* ако не успеју *у* томе, ти други им постају „непријатељи“. Равнодушни су према свим сегментима свог живота, али будно прате шта се догађа код других. Изражавају пасивизам према свему новом *и* напредном, *а* завиде онима који то прате *и* чине. Уносе лоше расположење, песимизам, омаловажавају веровање *у* смисао напредног живљења, све што је ново „брзо се квари“, хвале оне који живе *и* раде као *и* слично њима, *а* неизмерно критикују оне који су напреднији од њих, „улазе“ *у* њихове животе *и* до настраности „тумаче“ све што раде *и* постигну. Осећају се притиснуто напредним токовима живљења, *и* то прихватају као некакву казну за сопствену немоћ *и* незнање да се прилагоде. Сметају им сви који то могу, па су оптерећени мањком оних који то не могу. Проповедају сопствен „морал“ као парадигму, који је *у* много чему далеко од општег друштвеног морала, али им је битно да су изразито цинични, лицемерни, формализовани *и* „инспекторски“радознали *и* настројени. Позната је реченица из „Хамлета“: „Нешто је труло *у* држави Данској“, што *у* „преводу“ значи – нешто је труло *у* свести њиховој. Иво Андрић *(* „На Дрини ћуприја“*):* „... са оним нездравим *и* ружним љубопитством које је нарочито развијено код света чији је живот празан, лишен сваке лепоте *и* сиромашан узбуђењима *и* доживљајима“.

* ***<u>МЕДИОКРИТЕТ</u>***

<u>Особа</u> <u>без</u> <u>талента</u>, неприметна, запостављена од друштва интелектуалаца, интелектуални па-

разит, који мало зна, али то уздиже, *а* оно што сазна од људи на положајима,*у* штампи *и* телевизији – понавља *и* подржава до бесвести како би се стекао утисак да је све то добро разумео, без изграђеног критеријума *о* томе услед недостатка интелекта. Предаје се окружењу *у* којем се налази *и* креће, *и* потврђује све шта они кажу да би задржао „статус" придруженог члана, *и* тако могао да каже „коју" *(* као *у* серији „Повратак отписаних", када шеф Мишић каже*: „*Ето, *и* Микула има нешто да каже*").* Особа која *у* средини средине нађе средину, која нити смрди нити мирише, *а* њој је то свеједно. Има осредњу способност за све, сем за савремена кретања *и* достигнућа, где је *у* минусу. Обавезно прихвата вољу окружења, ако види корист *у* томе, без додатног умног напрезања. Не жели да мења начин живљења *и* понашања, јер сматра да је то „непромењива категорија"*и* спреман је да се насилно супротстави свему што превазилази његов ниво *и* способност расуђивања. Сматра да је *у* праву за све што ради *и* подржава, да су сви други криви за нешто *а* не он, да је добро све што ради, *а* други греше. Није интелектуално продуктиван, јер је то за њега тежак физички рад. Ајнштајн*: „*Велики умови су се увек сусретали *с* насилним противљењем осредњих умова. Осредњи умови нису способни да разумеју напредне људе који одбијају да слепо следе конвенционалне предрасуде *и* одаберу да изражавају своје мишљење храбро *и* искрено".

Типичан пример медиократетског схватања јесте „дочек" трећег миленијума у свету и код нас, када је прихваћена невероватна **светска лаж као истина**. Дочек Нове ***2000***-те године западни медиократети су прогласили *и* објавили као дочек трећег миленијума. Није ми познато да нека држава није прихватила то као истину. *У* томе су прадњачили САД *и* Велика Британија, као покретачи те светске уједурме. Све је било до детаља смишљено, оркестрирано *и* дириговано, *с* великим рекламама, посебно Си Ен Ен, *с* великим телевизијским *и* филмским пројектима, да се стекне упечатљив утисак *о* новој овоземаљској *и* космичкој „истини". Све је пропраћено великим ватрометима *у* поноћ, како је стизала *у* коју државу. Таквим потезом „западњаци" су хтели *и* успели да покажу *и* докажу какав смо медиократетски свет, јер су без отпора показали да поседују највећу моћ, па *и у* лажима, потискујући *и* „успешно"негирајући законе математике *и* ситног рачуна из основне школе, *и* свих високообразовних институција,укључујући све академије наука *у* свету,које нису то„приметиле". Успоставили су „логику" без логике, али довољно снажну да потисне све математичко-логичке законе, логику као научну дисциплину, *и* да уведу „ново" бројање као „ нов закон за све". Наши медиократети су то здушно, оберучке *и* обеношке, прихватили, што због незнања основа математике *и* ситног рачуна, *а* толике године узалудно проведоше *у* школама *и* остадоше нешколовани *и* неписмени, што због додворавања јачем,говорећи„тако је",што је једна од основних одлика медиократета *и* њихових продуката полтрона. Долазило је до млаких расправа на ту тему, *у* којима су медиократети били изразито гласни *и* „убедљиви"*у*„доказивању". Министарство културе је увелико позивало грађане да„заједно променимо миленијум"*и* знатно утицало да се *у* Београду постави „миленијумски сат", на Тргу Републике. *У* Холивуду је снимљен филм „Судњи дан" *(*Шварценегер*),у* којем се потенцира одбројавање задњих минута до„судњег дана" *у* „новом миленијуму", *у* ноћи *31.12. 1999/01.01.2000.*године. Неки људи *у* свету, који нису признали ту политичку фарсу, ћутали су довољно„гласно"да их надговоре,„наддокажу"*и* омаловаже обични дунстери *и* медиократети. Сви ти медиократети су весело дочекали *и 2001.* годину, као прву годину трећег миленијума. Какав апсурд, *и* још више – *non plus ultra nonsens(невиђена буда- лаштина).* Према „логици"медиократета данас не би постојала папирна новчаница *2000* динара, већ бисмо имали папирну новчаницу *1999* динара, *а 2000* би био први динар треће хиљаде. *С* обзиром да имамо папирну новчаницу *2000* динара, *с* ликом Милутина Миланковића,*и* она је званична новчана вредност којом располажемо, коју добијамо *и* којом плаћамо, *и* јесте заокружена вредност једне целине, морамо да додамо новчаницу *1000* динара да бисмо добили *3000* динара *а* та *1000* почиње да се броји од *1.* Дакле, *2000 + 1 = 2001;* трећа хиљада почиње *с 2001(!!!).* Из медиокри-

тета се стварају снобови, који желе и настоје да се пред другима приказују да су већи и бољи него што јесу,као последица неосновано и нереално израженог комплекса више вредности,без обзира да ли ће они,њихова породица или неко близак да трпе непријатност,немаштину или подсмех.

* ***СУДБИНА***

Речник српскохрватског књижевног језика, 1976.: „СУДБИНА, оно што је предодређено(од неке више силе) да се збива с човеком и око њега,коб, фатма ... оно што некога (нешто) очекује,будућност; оставити решење току догађаја, стицају околности, помирити се са судбином, тако мора да буде; који је унапред одређен, који се не може спречити, судбоносан; Богдан; без могућности да се избегне, неизбежан; одређује даљи ток“. Речник синонима и тезаурус српског језика, 2007.: „ СУДБИНА, нужност, неминовност, неизбежност, извесност, неопозивост, неспречивост, незаустављивост, одређеност, неуклоњивост, неумитност“. Синоними и сродне речи српскохрватског језика, 2004. : „ СУДБИНА, неминовност, независна од људских планова и предвиђања, на шта се не може утицати, врховни закон који управља свим збивањима, одређује ток и догађаје у животу појединаца, чему се не може побећи и што је коме записано на рођењу, те се не може избећи, па стога може да буде добра или зла, срећна или несрећна; стога својој судбини нико не може да умакне“. Мала енциклопедија просвете, 1986.: „ СУДБИНА; ФАТУМ (латински), моћ или сила која с неминовношћу одређује почетак, ток и крај живота, тако да људи и кад знају вољу судбине не могу је изменити без обзира да ли им она доноси срећу или несрећу“. Човек има слободну вољу да креира свој живот и поступке, да ради како мисли да треба и може, у складу с друштвеним нормама и природним законима,али је све то одређено судбином,која представља оквир свих могућности. Сва жива бића јесу таоци судбине, која нема везу с „богом“, јер „он“ **не постоји**. Судбина је „везана“ за „вишу силу“, **енергију**, која јесте непрекидно присутна и делује на све и сваког.

* ***ЊЕНО ВЕЛИЧАНСТВО ДУША***

„ Ако је стварно да бесмртна је душа,
да у тело пре рођења уђе, где је до тад била,
и у ком телу је живела?
Ако ни у телу није била, где је боравила,
куда је лутала, где се крила,
какав траг је оставила?
Како је знала да у то тело треба да уђе?
Да ли је мала, или је део свемоћне силе
Велике душе која је свуда, а одваја само
онолико колико треба да тело оживи, и с њим живи,
да га подигне од нејака до великих снага,
да с њим расте, да га развија, јача, покреће
и с њим се креће.
Да ли душа има сећање?“

Душа јесте дах живота, **животно функционисање организма**, **оно што се само покреће**, **оно што живи тело**. Појам је којим се изражава **целокупна животност живих бића**. **Суштина је тела и живота**. **Живи с телом**, и **без њега нема своју могућност** и **сврху**. **Она је живот - живот тела.** Тело остварује што душа„жели“,и само

заједно имају **сврху**. Увек је **индивидуална**. **Појам„живо биће“ јесте душа** и **тело**. **Душа** је **бит** и **остварење** **сваког тела**. **Тело је оквир душе**. Ствара се да прими душу. Рађа се и развија с њом. Она у њему испољава своју снагу и тиме постаје владајући принцип живота. Када тело изгуби физичку способност за опстанак, душа га напушта и одлази даље (пресељава се), али без снаге, док нађе друго тело и ту испољи снагу. Она је увек добра,бесмртна и учествује у спасењу. Не потиче од тела, већ улази у њега у зачећу као у привремено боравиште. Не постоји норма која може да огра-ничи број тела у која душа улази и излази. Сви који смо рођени јесмо одабрани као мисионари да омогућимо душама да живе с телима. Постоји доста стабилно веровање да душа реинкарнира, пресељава се из истрошеног у новозачето тело,али не одмах,већ„чека на ред“ краће или дуже време. Судбина одређује у које тело ће душа да уђе и колико ће с њим да живи. **Нема везу** с„вољом божијом“,већ јесте **плод утицаја енергије космичке**. **Не постоји**„бог“. **Свест(ум,разум,психа) јесте део душе**. **ДУША ЈЕСТЕ ЖИВОТ: ЖИВОТ ЈЕСТЕ ДУША!**

Душа наша јесте плод Велике Душе, енергије космичке;

Душу нашу носи, преноси, доноси и односи енергија космичка;

Душа живи у телу, бесмртна је и вечна; ОНА јесте величанство;

Душу даје мајка плоду своме у себи;

Душа улази у тело плода као храна мајкина и удах; даје живот телу; живи с телом;

Душа је у телу као у привременом станишту и оквиру свом;

Душа даје телу чула;

Душа кроз ум и разум осећа, доживљава,разумева и трпи;

Душа кроз очи види и доживљава свет као кроз прозоре своје;

Душа кроз уши чује и доживљава свет као глас и талас;

Душа кроз свест(ум,разум,психа) и здравље ствара огледало своје;

Душа кроз укус доживљава сласт и горчину;

Душа кроз мирис доживљава арому живљења;

Душа кроз додир доживљава блискост;

Душа говори и чује говор;

Душа види, али је невидљива;

Душа осећа;

Душа мирише;

Душа додирује и осећа додир;

Душа жели и воли;

Душа тражи и даје;

Душу негујмо и разумимо: **без ЊЕ нема живота**, **јер она јесте живот**!!!

Душа јесте живот тела. **Душа и тело јесу живо биће**. **Душа напушта тело као издах**.

* ***ВЕРА (ВЕРОВАЊЕ)***

Лично веровање у **истинитост** неке тврдње (претпоставке), без обавезне провере и логичког мишљења, али укључује некакво логично мишљење и филозофско објашњење. Темељи се на уве-

рењу да је тако како мислимо да је. Проистиче из нормалне људске особине да верује у неког или нешто, јер то омогућава да човек нормално функционише. Често говоримо „имај веру у себе“ да бисмо неког мотивисали и подржали у настојању да нешто уради позитивно и постојано. Вера је основ за међусобно поверење.

* ***НАДА*** *(****НАДАЊЕ****)*

Веровање у позитиван исход нечега што очекујемо. Позитивно стање психе, јер пружа лагодност у ишчекивању. Али, ако се то не оствари, може да доведе до депресивног стања. Зато кажемо да се треба надати умерено, с „резервом“, јер смо тако делимично спремни и на лошији исход од очекиваног. Што се дубље надамо, теже прихватамо лош исход. Надање је нераскидиво повезано с веровањем, па је потребно да ускладимо умереност вере и наде. По легенди, наду је међу људе пустила Пандора, најлепша жена коју су богови створили, када је из радозналости отворила лепу кутију, што јој је било претходно забрањено да уради. Из ње су одмах изашла сва зла овога света. Брзо је затворила, али је зло већ учињено. У њој је остала затворена нада. На вапаје народа отворила је кутију поново, па је нада дошла међу људе, али с великим закашњењем, јер су зла већ учинила своје. Бог Зевс је казнио Пандору да цео живот нешто жели, али да јој се ниједна жеља не оствари. Људи су прихватили какву-такву наду, да би се некоме или нечему надали и тако бар мало ублажили немерљив притисак зла.

* ***ЉУБАВ***

Дубоко и снажно емоционално стање наклоњености и привржености неком или нечем: комплекс више емоција које одражавају снажан однос и везу. Најузвишенија емоција која човека подстиче на лепо и најлепше, на добро и најбоље, на несебично осећајно давање себе другом. Узвишено стање духа, који подстиче душу, па се осећамо блажено, испуњено, узвишено, с појачаним осећањем одговорности, срце нам куца пуним ритмом, имамо само лепе жеље и вољу да их остваримо с неким нама најдражим, пуни поверења, наклоњени неизмерно особи супротног пола која нам највише значи и којој највише верујемо, према деци и ближњима, зрачи и прија, и појачава нашу бригу и одговорност за њих.

* ***ИСТИНА***

Истина је,уз живот, **најважнија *апсолутна* вредност** коју природа и човек стварају, и поседују. **Она је мерило свих ствари** и **догађања**:**мерило постојања**.Истина је само једна,али се може посматрати из више углова. Тешко је доказива у одређеним случајевима, ако није одмах уочљива. Неспорна је вредност ако је осведочена. Неке религије и вере тумаче да не постоји само једна истина, што им даје већи простор за манипулисање људима, посебно када намећу уверења да је то што кажу „права истина“. Апсурд је постојање „неправих истина“. Једном саопштена или уочена (доказана) истина нема супротстављену„праву истину“. С тим лажним термином се манипулише тамо где не знају или избегавају истину. Она увек постоји као једина о датој ствари, све остало је лаж о тој ствари: јесте откривеност, јасност, видљивост (*aletheia*) и усаглашеност сазнајног разума са стварима (*adaequatio rerum et intellectus*). Једино питање јесте - да ли желимо да буде откривена, јасна и видљива?

* ***СТРАХ***

Страх је најстабилнија категорија у живом свету. Свуда га има. Нема живог бића које не носи „клице“ страха у себи. Заступљен је као и живот, и његов је саставни део. Урођена је примарна емоција човека. У другим живим бићима јесте инстинктивна реакција на опасност. Упозорава на опасност, свесно или несвесно (рефлексно) реагујемо, тело добија или губи снагу у зависности ка-

кав нам је психофизички склоп. Стално је присутан, а испољава се на многе надражаје или размишљање о њему. Реагујемо различито, јер смо различити. Њиме се људи плаше, покоравају, обавезују, присиљавају, оптерећују, притискају, уцењују и обесхрабрују путем разних поступака, обичаја, норми, прописа, закона, уредби, наредби, заповести, наређења, захтева,прохтева,претњи. Помоћу њега се управља људима и њиховим поступцима, чиме се деперсонализује и урушава личност, с једне стране, а с друге стране, људска свест је на таквом нивоу да, без некаквог усмерења и ограничења, врло брзо поприма некакву неконтролисану слободу, која се често граничи са животињским инстинктом и анархијом, јер тада превладава најнижи слој личности (ИД , оно), који примарно покреће нагоне,када човек не поштује друштвене норме, па је потребно такве социјализовати и довести на ниво нормалне личности (ЕГО, ја), која ће разумети себе, друге и окружење, и прихватити друштвене норме као потребу за нормално живљење (СУПЕРЕГО, надја). Не можемо да изоставимо ни„религије“,које такође функционишу експлоатацијом страха („Откривење Светог Јована Богослова“; „Свети Јован Крститељ“: „Покајте се, јер се приближило царство небеско“;...), где су људи присиљени да верују у свашта, у страху да им се догоди нешто лоше ако не поштују то. То је главни разлог што су људи сујеверни (страх од непознатог),посебно у „религијама“. Од страха се не може ослободити, само се може привремено потиснути, у већој или мањој мери. **Непромењива је, апсолутна категорија**.

* ***ПРАВАЦ И СМЕР***

Правац јесте физичка величина, везана за линију као геометријски појам, с тим што у природним условима та линија (правац) има своју устаљену (одређену) просторну величину: у ваздухопловном саобраћају то су ваздушни путеви,којима летелице лете одређеним смеровима;у воденом саобаћају су водени пловни путеви; у сувоземном саобраћају су путеви,пруге,телекомуникациони системи, електрични далеководи, водоводи, канализације, корита река и потока (са и без воде) и простор уз њих, планински гребени, и све друго што просторно (физички) обезбеђује било какву везу између две тачке (условно). Правци постоје увек, без обзира да ли се неко или нешто креће у њиховим захватима (границама). Уцртани су на картама, шемама, плановима, пројектима. Величине су које постоје као стална повезаност објеката, предела, насеља, држава, континената. **Смер се одређује у оквиру датог правца**. Настаје почетком кретања или планираним кретањем, уцртаним као вектор. Увек има једносмерно кретање. Примери: корито реке јесте правац,ток реке јесте смер; пут јесте правац, кретање по њему има смер (једносмерно или двосмерно); улица јесте правац, кретање по њој јесте смер (смерови);... Зато би у саобраћајној терминологији требало код кретања возила да се користи „***показивачи смера***“, не „показивачи правца“, јер би значило да нам „показују“ пут (правац) без смерова кретања.

* ***ИСТОРИЈА***

Према општој дефиницији, историја јесте наука о сваком процесу развоја у даљој или ближој прошлости, и у том контексту се примењује на сваку појаву у животу природе и човечанства. У ужем смислу се дефинише као наука која проучава развитак људског друштва у прошлости као јединствен и законит процес. Прихватљиво је и ново дефинисање као науке о прошлости и мртвима које спомињемо. „Отац историје“ Херодот (5.в.п.н.е.) : „ Да се памти, да се не заборави“. Марко Тулије Цицерон (50. г.п.н.е, римски говорник, филозоф, политичар) : „ Историја је сведок времена, светлост истине, живот успомена, учитељица живота, весник давнина“ (Historia magistra vitae est – историја је учитељица живота). Аутори тих и сличних најава историје као темеља истине поткрепљене уверљивим догађањима у прошлости, желели су да дају дубок и стабилан основ новом веровању, које је требало да увери људе у истинитост тога што се говори. Међутим, околности у добима живљења тих људи, немерљив утицај сујетних владара и војсковођа, мешање до-

гађаја с легендама и митовима, довели су врло брзо њих и њихове следбенике у стање немоћи да се супротставе идеалистичком тумачењу, уз обавезну пристрасност према својој држави, величање својих поредака и победа, уз наглашено омаловажавање свега што је туђе и противно. Често су догађаје тумачили као вољу богова, јер су били убеђени да од те воље све зависи. Сваки догађај је био „поткрепљен" веровањем у неког бога и његову вољу, па су тако стварани поједини легендарни јунаци, који су то постали уз „божију помоћ". Веровање у то јесте било пресудно да се „чињенице" прихвате. Такви подаци су били неопходни да људи „виде" шта је стварно било, и ко је стварно био тај. У каснијим периодима су обавезно присутне религије, које су уочиле погодно „поље" за своја деловања, обавезно се повезујући с владарима и поредцима, да би обезбедиле сигурно деловање. Свест „маса" је била стално скучена услед страхова које су им наметали јачи, па су религије то искористиле у пуној мери, додавши још страхова, који су обезбедили и њима и владарима пуну доминацију. Религије су настојале да „кроје капу" по својој мери свима, па и владарима, тако што су битно утицале на догађаје, а одабране владаре (цареви, краљеви, и ближи чланови фамилије), проглашавале су за свете, па се, опет, све сводило на идеалистичко и религијско тумачење историје. Неки историчари су касније стидљиво прешли на материјалистичко тумачење догађаја и људи. Не постоји без везе изрека „историју пишу победници", што значи да има много лагања, преувеличавања и додавања, што је у свим историјским раздобљима показатељ изразите пристрасности. И данас се у свету и код нас „кроје подаци" променом друштвено политичких система и „потребама" за новим подацима, којима ће се „поткрепити" тврдње да су ти нови системи много бољи, а стари превазиђени и подаци који су везани за њих нису више релевантне чињенице. Какве су то „нове чињенице", и где су до сада биле? А каква је то „пристрасна историја", која је непрекидно на снази? Како јој се може веровати, ако није непристрасна и објективна?

Неки примери: 1/ Туђман је у „новој хрватској историји" умањио број жртава у логору Јасеновац са 700 000 на 50 000, што одговара савременим хрватским „виђењима" историје. Тај податак јесте лаж, али је њима битан за постизање нових поена на Западу,јер им је он омогућио и помогао да имају то што данас имају. За „новонасталу нацију" Хрватске потребни су и новонастали „историјски подаци". 2/ Код нас је интересантно „ново виђење" историје од 1941. до данас. Деценијама су нас учили, и учили смо, о другом светском рату на просторима Југославије (НОБ), да су четници домаћи издајници и сарадници окупатора. Од 1990, до данас, на „сцени" је експанзија „историчара" који, уз помоћ интересних кругова, успевају да „докажу" да су домаћи издајници само фантазија комуниста, јер су „неоправдано злостављали" такве „патриоте", који су само желели да заштите то што је „краљевско", и да омогуће „патриотском краљу" да се једном врати на престо, који му „од бога" припада. Данас није добро све што су радили комунисти, посебно што су одузимали део имовине богаташа и паразити, зеленаша и гуликожа сиромашних, да би народ, после свих злодела окупатора и домаћих издајника могао нормално да живи, па њиховим потомцима враћају све што је одузето, и тиме „доказују" колико је „добрим" људима зла нанео „комунистички режим". Према тој динамици „нових чињеница", велика су настојања да се ти „добри људи" рехабилитују, а све више злодела се приписују комунистима; да се неки од тих „добрих људи" прогласи за „отаџбинског хероја", јер је дао „немерљив допринос" за очување тековина Краљевине Југославије, патриотизма, поштења и јунаштва избеглог краља, али без „уплитања" у борбу за очување и ослобађање отаџбине од окупатора. 3/ „Титово време" је постало „непристојно" за помињање, јер је према „новоисторијским подацима" Тито био„ванземаљац",„убачен шпијун", „преварант", „мрзитељ Срба", „намештеник владара из сенке" ... 4/ Почетком 1990-тих, на улицама Београда окупљени грађани су довикивали „црвена бандо" борцима НОБ-а и њиховим пријатељима, народу који их је подржавао, и тако занесено и инструментализовано вичући заборавили,

или их није то интересовало, да је црвена бија – боја живота, крви, радости, најлепшег цвећа,ХРИШЋАНСТВА, што значи да су и ти викачи били црвена банда, ако су уопште били хришћани, као и њихове вође, организатори и хушкачи, који су се редовно виђали као „хришћани“ у црквама и манастирима, молили се„богу“у име „свог хришћанства“ и тако цинично и лицемерно шепурили и шепуре се као творци „нове историје“; 5/ Подсетимо се стиха химне „Хеј Словени“ – „Проклет био издајица своје домовине“. Новокомпонованим „патриотима“, политичарима и „историчарима“ сметао је тај стих, јер је реметио већ урађен сценарио рушења „црвених“, из два разлога: а/ Реч „издајица“ није одговарала „стварности“. Морала је да буде одбачена по сваку цену, како би њихови претходници, „идоли“ и „родољуби“, били приказани у што лепшем „патриотском“ светлу. У еуфорији нараслог „патриотизма“ тежило се за потпуним прекидањем веза с било каквим симболима „прошлости“, мислећи на комунисте, па су задрли у још дубљу прошлост где су нашли **лажну** „песму“о **непостојећем**,**лажном** „богу правде“као„химну“ , којом се велича само Српски народ,као да других народа нема у Србији (детаљније о тој **лажној не**-„химни“ написано је у тексту„ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА“); грб са симболима краља и двоглавим дегенерисаним орлом (да ли је ико од њих пожелео да му се роди двоглаво дете као симбол породице ?), што им се чинило, па и прихваћено,као „прикладније“од црвене звезде петокраке; б/ Реч „домовина“ су хтели да одбаце као„непатриотску“, јер су тврдили да је то само хрватски израз од речи „дом“. У Русији и државама где се говори руски,реч „дом“ значи кућа. Одмах је „Дом војске Југославије“ преименован у„Централни клуб војске Југославије“,без обзира што тада и сада постоји „Руски дом“у Београду. Није ми познато да ли су покушали да наговоре и Русију да промени тај назив. Заборави -ло се,или је то карактеристика неписмености тих „родољуба“ и „патриота“, да се и раније и сада у српском језику говори„домаћин“,„домаћица“,„домаћинство“,„домаће васпитање“,„домаћи задатак“, „домаћи производ“,а да се у хрватском језику каже„кућаник“,„кућаница“,„кућанство“, „кућан -ско“. И у **лажној не-**„химни“„боже правде“,коју су исти ти усвојили,пише: „Благослови Србу се -ло,поље,њиве,град и **дом**!“. Туђман јесте био **лажов**,и има многобројне следбенике, али **пос -тоје** и у **Србији такви лажови**, и имају многобројне следбенике. У вези с **лажном „пес**-мом“ као **лажном** „химном“ и свим детаљима који су с тим у„вези“, укључујући и **лажан „крст“,** као **лажан**„симбол“„везан“за **непостојећег** „Христа“,**лажног** „сина“непостојећег, **лажног** „бога“, **прочитати текстове: *НАПОМЕНА И ОСВРТИ; ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА; ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ ИСТИНЕ и СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ.**

„Хеј,Словени,још те живи
Дух наших дедова,
Док за народ срце бије
Њихових синова.

Живи, живи, дух словенски,
Живеће вековма,
Залуд прети понор пакла,
Залуд ватра грома.

Нек се сада и над нама
Буром све разнесе,

Стена пуца, дуб се лама,
Земља нек се тресе.

Ми стојимо постојано,
Као клисурине,
Проклет био издајица
Своје домовине!“

* ***ДА ЛИ СИЛАЗИМО НА СЛЕДЕЋОЈ СТАНИЦИ ИЛИ НА СЛЕДЕЋУ СТАНИЦУ?***

Углавном се говори: Да ли силазите на следећ**oj** станици**?,** Силазим на следећој станици**.** То би одговарало: Авион слеће на писти**;** силазим у подруму**;** силазим на перону**;** силазим на мосту**;** да ли авион слеће на писти**?;** да ли силазите у подруму**?;** да ли улазите у води**?;** улазим у води**;** стављам нож на столу**;** седам на столици**;** улазим у шуми**;** улазим у соби**;** улазим у аутоабусу**;** улазим у колима**;** излазим на стази**;** долазим у школи**; ... ТРЕБА: да ли силазите на следећу** стани**цу? силазим на следећу** стани**цу; авион слеће на писту; силазим у подрум; силазим на перон; силазим на мост; да ли авион слеће на писту? да ли силазите у подрум? да ли улазите у воду? улазим у воду; стављам нож на сто; седам на столицу; улазим у шуму; улазим у собу; улазим у аутобус; улазим у кола; излазим на стазу; долазим у школу; ... Користи се АКУЗАТИВ (четврти падеж).**

* ***ДА ЛИ РАДИМО КОД КУЋЕ ИЛИ У КУЋИ?***

Углавном се говори: Да ли си код куће**?** код куће сам**;** урадите задатак код куће**;** бићу код куће**.** То би одговарало: Да ли си код стана**?** код стана сам**;** урадите задатак код стана**;** бићу код стана**;** код биоскопа сам**,** гледам филм**;** код позоришта сам**,** гледам представу**; ... ТРЕБА: Да ли си у кући? у кући сам; урадите задатак у кући; бићу у кући; у стану сам; урадите задатак у стану; бићу у стану; у биоскопу сам, гледам филм; у позоришту сам, гледам представу; ...**

Предлог ***код*** значи ***поред, уз;*** предлог ***у*** **значи** ***унутра.***

* ***ЗВЕЗДА ПЕТОКРАКА – СИМБОЛ ЧОВЕКА***

Морска звезда јесте природно постојећи организам,с пет једнаких кракова. Јесте природна,морска нужност постојања. Неизмењива је у постојању. Њену пројекцију у људском свету човек је узео као свој симбол сигурног постојања и трајног опстанка. Симбол није измишљен, па створен, већ је својим постојањем стварног, постао надахнуће у остварењу човекове маште о сигурном и јаком. Када човек стоји усправно, раширених ногу више од ширине рамена, раширених руку бочно водоравно, подсећа на морску звезду, с неједнаким краковима, али у пет смерова као она. Полазећи од тога, човек је желео да створи симбол који ће да обједињује све то. Створио је звезду петокраку, где глава додирује врх горњег крака, шаке додирују врхове бочних кракова, стопала додирују врхове доњих кракова. Тако је добијен симбол који је вредан постојања и симболисања човека. У таквом свом постојању, **јесте сигурно прикладнији симбол здравог, нормалног** и **трајног** у односу на **ненормалног, дегенерисаног, неприродног** и **наказног** двоглавог орла.

**** КРСТ***

Усправан стуб,колац,с попречном гредом,на који може да се нешто постави,обеси или разапне. Као симбол и неопходан део човекових потреба налази се у древним цивилизацијама (Кина, Египат, Средња и Јужна Америка...), пре сто хиљада година. Појављује се код Келта, на пронађеним предметима. Симбол је упоредо с точком,кругом и квадратом. Углавном је познат и везан за страдање човека, на који су били разапињани осуђени за зло, па и невини. Римљани су разапели гладијаторе и робове(73-71.г.п.н.е.). Једино се користи у **лажној**„хришћанској“„религији“,као **лажна** ,измишљена „светиња“, а **није** то. Иначе се често користи као подупирач и носач одређене грађевине. Можемо да га видимо и у њивама, баштама и воћњацима као **носач страшила**.

* ***ШТА СВИРАМО, И ЧИМЕ СВИРАМО?***

У јавности,посебно у музичким„круговима“,музичар „свира инструмент“: свира хармонику,виолину,гитару,клавир... Ако захтевамо од „свирача инструмента“: одсвирај ми хармонику; одсвирај ми виолину; одсвирај ми гитару;одсвирај ми клавир...,питаће нас шта да одсвира инструментом?

Не свира се инструмент, него се њиме свира музика: **свира хармоником,свира виолином..., или, свира на хармоници, свира на виолини ..., што је мање правилно, али је у свакој прилици прихватљивије од „свира хармонику“, „свира виолину“...**

** И САДА РАЗМИШЉАМ С РАЗЛОЗИМА*

А/

У двадесетогодишњем школовању,и касније,до сада,нисам сазнао и не знам истину о Косо-вској битки. Она постоји,али није доступна: сакривена је од јавности. Зашто? Зашто нам ни-је доступна као свака истина коју треба да зна јавност, јер то јесте један од најважнијих догађаја у историји Србије? Ко и зашто је крије? Редовно обележавамо или славимо најзначајније датуме као понос државе(нације). Поносимо се победама и достигнућима у свим пољима делатности и догађања. Зашто се не поносимо истином о Косовској битки? Кријемо је као да се стидимо. Кријемо је као „змија ноге“. Зашто та истина није наш понос? Оправдано питање, јер нас нагони на помисао да смо били тешко поражени од Турака. Нека нам неко покаже и докаже да нисмо поражени. Досадашња писања о томе, посебно на интернету, пуна су лажи и претеривања у корист „победе“ српске војске. „Јављају“ се разне не-„истине“ и не-„праве истине“ о томе,у којима учествују и познати „историчари“. Сваки од њих,сваки самосталан „писац“, има „своју верзију“догађаја, јер непостојање показане и доказане истине доводи до „паметовања“, претеривања и „филовања“ „података“, који су углавном лажни.

Осврћући се на њих, покушаћу да „испаметујем“ некакву „верзију“, која није до сада у „оптицају“.

С обзиром да се до сада све своди на измишљања, дајем слободу себи да саопштим своје „виђење“ неких „делова“ тог историјског догађаја. Углавном је „народ“ (читај-писци) све „обојио“ лажном „религијом“-„хришћанством“ и преувеличавањем измишљеног:

а) „Кнежева вечера“ јесте сурогат измишљене, лажне „тајне вечере“:

„Славу слави српски кнез Лазаре“...

„Сву господу за софру сједао“...

„Здрав, Милошу, <u>вјеро</u> и <u>невјеро</u>!“...
„Прва <u>вјеро</u>, потоња <u>невјеро</u>!
<u>Сјутра</u> <u>ћеш</u> <u>ме</u> <u>издат</u> <u>на</u> <u>Косову</u>,
И <u>одбјећи</u> турском цар-Мурату“...
„Скочи Милош на ноге лагане...
„<u>Ја</u> <u>невјера</u> <u>никад</u> <u>био</u> <u>нисам</u>,
<u>Нит</u> <u>сам</u> <u>био</u> <u>нити</u> <u>ћу</u> <u>кад</u> <u>бити</u>...“
„Кнежева вечера“

„Тајна вечера“(„Марко“, 14-наслов)
„Тајна вечера“(„Лука“, 22-наслов)
„А кад би увече,<u>сједе</u> <u>за</u> <u>трпезу</u> с <u>двана-</u>
<u>есторицом</u> <u>ученика</u>“(„Матеј“, 26.20.)
„И док јеђаху рече им:Заиста вам кажем:
<u>један</u> <u>од</u> <u>вас</u> <u>издаће</u> <u>ме</u>“(исто, 26.21.)
„И кад сјеђаху за трпезом и јеђаху,рече
Исус: Заиста вам кажем:<u>један</u> <u>од</u> <u>вас</u>,<u>који</u>
<u>једе</u> <u>са</u> <u>мном</u> <u>издаће</u> <u>ме</u>“(„Марко“,14.18.)
„Рече му Исус: Заиста ти кажем: Ноћас,
прије него пијетао запјева,<u>три</u> <u>пута</u> <u>ћеш</u>
<u>ме</u> <u>се</u> <u>одрећи</u>“(„Матеј“, 26.34.)
„Рече му Петар: <u>Нећу</u> <u>те</u> <u>се</u> <u>одрећи</u> <u>макар</u>
<u>морао</u> и <u>умријети</u> с <u>тобом</u>“(исто, 26.35.)
„И рече му Исус: Заиста ти кажем: данас,
ове ноћи,прије него што пијетао два пута
запјева,<u>ти</u> <u>ћеш</u> <u>ме</u> <u>се</u> <u>три</u> <u>пута</u> <u>одрећи</u>“
(„Марко“, 14.30.)
„А Петар још одлучније одговараше: <u>Ако</u>
<u>бих</u> <u>морао</u> и <u>умријети</u> с <u>тобом</u>,<u>нећу</u> <u>те</u> <u>се</u>
<u>одрећи</u>“(исто, 14.31.)
„А он рече: Кажем ти Петре,неће данас
запјевати пијетао <u>док</u> <u>се</u> <u>трипут</u> <u>не</u> <u>одречеш</u>
<u>да</u> <u>ме</u> <u>познајеш</u>“(„Лука“, 22.34.)
„...и сјети се Петар ријечи Господње како му
рече: Прије него што пијетао запјева <u>одрећи</u>
<u>ћеш</u> <u>ме</u> <u>се</u> <u>три</u> <u>пута</u>“(исто, 22.61.)
„Свето писмо нови завјет“, 2002.

Погледајмо разне „слике“ „кнежеве вечере“ и „тајне вечере“, уочићемо пуну сличност!!!

Наравно, питамо се: да ли је постојала „кнежева вечера“, као што <u>није</u> <u>постојала</u> „тајна вечера“, јер <u>није</u> <u>постојао</u> „Христ“(!!!) ??? О <u>непостојећим</u> „богу“ и „Христу“ написао сам и <u>доказао</u> у текстовима <u>ПИТАЊА</u> <u>БЕЗ</u> <u>ОДГОВОРА</u>, <u>ПОСТОЈАЊЕ</u> И <u>ПОШТОВАЊЕ</u> <u>ИСТИНЕ</u> и <u>СВЕТЛОСТ</u> <u>БУДУЋНОСТИ</u>.

б) Карактеристика <u>лагања</u> јесте преувеличавање некога или нечега, које нема оправда-

ње и одговарајуће аргументе за то, што можемо да видимо из:

„Славу слави српски <u>кнез</u> Лазаре“...
„<u>Цар</u> узима златан пехар вина“...
„Хвала тебе,славни <u>кнез</u>-Лазаре“...
„Кнежева вечера“

Уочавамо огромну <u>разлику</u>: „<u>цар</u>“ и „<u>кнез</u>“ <u>не</u> <u>могу</u> ни у којем случају <u>да</u> <u>се</u> <u>пореде</u>,<u>потпуно</u> не <u>да</u> <u>се</u> <u>изједначе</u>. Последњи српски „<u>цар</u>“је био Урош (1355 - 1371.). Лазар је наследио од њега Моравску Србију, као „<u>кнез</u>“. Тај преувеличан, непоштен однос према „кнезу“ и „кнегињи“ је „осведочен“у неким епским народним песмама: „<u>Цар</u> Лазар и <u>царица</u> Милица“, „<u>Царица</u> Милица и Владета војвода“, „Пропаст <u>царства</u> српскога“.

„<u>Цар</u> Лазаре сједе на вечеру,
покрај њега <u>царица</u> Милица;
вели њему <u>царица</u> Милица:
<u>Цар</u>-Лазаре,српска круно златна...
<u>царе</u> Лазо, од мушкијех глава...
Њој говори српски <u>кнез</u> Лазаре:
Госпо моја,<u>царице</u> Милице...
Тада рече српски <u>кнез</u> Лазаре:
Госпо моја, <u>царице</u> Милице...“
„<u>Цар</u> Лазар и <u>царица</u> Милица“

Запажамо „кошмарно“ обраћање: „царица Милица“ се „обраћа“ – „Цар-Лазаре“ и „царе Лазо“, јер „царица“„седи“ уз „цара“, али се „догађа“„неприлично“ – „цар“„постаје“„кнез“,и као „кнез“ се „обаћа“„супруги“„царици“, што није могуће, јер „супруга“„кнеза“јесте„кнегиња“!!! Додатно:

„<u>Царе</u> Лазо, честито колено...
А кад <u>царе</u> саслушао речи,
мисли <u>царе</u>, мисли свакојаке...
Мече војску српски <u>кнез</u> Лазаре...
и погибе српски <u>кнез</u> Лазаре...“
„Пропаст <u>царства</u> српскога“
„Прошетала <u>царица</u> Милица...
Не виђе ли честитога <u>кнеза</u>,
<u>господара</u> и мога и твога...
ал не виђех честитога <u>кнеза</u>,
већ ја виђех <u>кнежева</u> зеленка...
а <u>кнез</u> мислим да је погинуо.
Кад то зачу <u>царица</u> Милица...
Он издаде честитога <u>кнеза</u>,
<u>господара</u> и мога и твога.“
„<u>Царица</u> Милица и Владета војвода“

Слично је, можда и више изражено,писање песама о Марку Краљевићу:„Марко Краљевић и орао“,„Марко Краљевић познаје очину сабљу“,„Марко Краљевић и Филип Мађарин“,„Ма-рко Краљевић и бег Костадин“,„Марко Краљевић и Алилага“,„Марко Краљевић и Мина од Костура“,„Марко Краљевић и Муса Кесеџија“, „Марко Краљевић укида свадбарину“, „Мар-ко пије уз рамазан вино“, „Орање Марка Краљевића“, „Марко Краљевић и вила“, „Марко Краљевић и Љутица Богдан“, „Смрт Марка Краљевића“.

„Донеси ми суве дреновине
са тавана од девет година...
Донесоше дреновину Марку;
кад је стеже у десницу руку,
прште, пуста, надвоје натроје,
и двије капље воде искочише...
Ману сабљом и десницом руком
и удари по наковњу Марко,
наковња је пола пресјекао...
пак потеже своје бојно копље
да удари Краљевића Марка;
на топуз га Марко дочекао,
пребио га на три половине...
ману сабљом Краљевићу Марко,
дели Муса буздован подбаци,
преби му је у три половине...“
„Марко Краљевић и Муса Кесеџија“

У том „стилу“ измишљена је кратка прича:

Пита унук деду-„Деда,зашто у једној народној песми пише да преби сабљу и копље на три половине,а у школи учимо да једно цело има две половине?“; Деда-„Е, мој синко,нису копља и сабље данас као што су некад били: некад су били копља-ипо и сабље-ипо“.

Марко Краљевић јесте измишљен, лажан „јунак“, „створен“ у недостатку јунака и моћи после тешког пораза српске војске на Косову пољу. „Створили“ су га „писци“ тих песама.

Син краља Вукашина. После погибије оца 1371,као турски вазал владао је западном Маке-донијом. Услед војне и организационе слабости,није успевао да се супротстави суседима, ко-ји су му одузели Скопље и Призрен. Укључивао се у поједине турске походе као„додатна сна-га“. Није учествовао у Косовској битки,да се не би замерио Турцима,јер није могао на дру-ги начин да задржи и сачува што су му дозволили да има, али само као њихов вазал. Измиш-љена(лажна) изрека јесте: „Касно Марко на Косово дође“, јер није имао намеру да учини то.

„Грдно судилиште“ (Његош), косовска трагедија, није одговарала Марку. Настанком не-јуначких времена после тога погодовала је само „мисаоно“ слободним „уметницима“ и „пес-ницима“ да измишљају и величају „одабране“, да бисмо имали чему да се „радујемо“. Марко је био тешка „турска придворица“, и у песмама „српска узданица“, и велика пијаница, јер га непрекидно прати „рујно вино“, у којем је уживао до те мере да је „пола пије,пола Шарцу да-је“,па је и од коња створио пијандуру. Мит и легенда о њему постоје само зато што је„краље-вић“, „принц“,син краља Вукашина. Можда није дошао на Косово,јер су он и „Шарац“ били пијани,па је изгубио„оријентацију“и легао да спава,а коњ је „укрстио ноге“,па није могао да

хода?

Наша,косовска прошлост,сакривена је од нас,па су„смислили“ разне епске народне песме упериоду непосредно иза тог погрома,да нам поставе маглу пред очи и разум,како бисмо што лакше„преболели“трагедију наше историје. Присилили су нас путем школовања и свих дру -гих активности, које имају било какву везу с тим, да и ми будемо„сакривени“од ње. Сва будућност морала је да буде цена нашег заборава. Уз „јуначке десетерце“,гусле и беседе „знала-ца историје“ омађијани смо тешким поразом као најчаснијом победом, с тешким косовским ожиљком. Да ли су нас присилили да„створимо“„ванкосовски“идентитет, да се не бисмо срамили, а за срам нема потребе? Свако је подложан и победама и поразима. Ако будемо довољно свесни својих садашњих и будућих могућности,бићемо довољно снажни и вољни да савладавамо тешкоће.

в) Коначно, долазим до суштинског дела свог осврта на Косовску битку.

Милош Обилић је био„веза“кнеза Лазара са султаном Муратом,у оквиру редовних размењивања одређених саопштења и података о неким активостима за обострани значај. Имао је трајну пропусницу,с којом је могао да приђе султану. Познавао је сул -тана,и овај њега. Био је главни Лазарев„обавештајац“, који је много знао о Турцима на ненападан, пријазан начин, па су га Турци поштовали, што је било узајамно.

У току битке дошло је до наглог погоршања положаја српске војске.

Проблем је био што српска војска није имала добре војсковође, већ племиће којима је, у слободно време,било важно како да се богате и сачувају то. Нису знали и умели да поставе војску у формације које су могле да се успешно супротставе већ прекаљеним освајачима и изузетним борцима. Нису научили, или им није било присутно, како су таквим формацијама поражени Римљани код Тразименског језера и код Кане.

Римљани су постављали формације фронтално, с више јединица, и све су биле четвороугаоно постављене, као данашњи блокови зграда у градовима. На супротној страни Ханибал је поставио главнину војске на центар,а знатан део је био прикривен и удаљен из видокруга,иза брда или шума, најчешће два бројна дела према боковима непријатеља и један део иза његове позадине. Код Кане је било 85000 римских војника, насупрот 20000 Ханибалових војника. У току битке Римљани нису мењали формацију ни тактику, док је Ханибал у одређеном тренутку једновремено напао с фронта,бокова и позадине Римљана. Тада је убијено 60000,а заробљено 25000 римских војника,док је Ханибал имао губитке само 6000 војника. Та битка се сматра најкрвавијом у историји ратовања.

У Косовској битки српска војска није мењала формацију,с великим бројем тешких и слабо покретних оклопника, док Турци нису имали оклопнике, и користили су лакше оружје,посебно закривљене сабље „димискије“. У погодном тренутку су увели бочно постављене формације Бајазита и Јакуба, који су дотукли већ преморене Србе. Тада настаје најважнији део,који је морао да буде недоступан српској јавности,и дубоко сакривен од нормално радозналих.

Султан је поставио ултиматум: ДОНЕСИТЕ ГЛАВУ ЛАЗАРЕВУ,А МИ НЕЋЕМО ДА ВАС НАПАДАМО. АКО НЕ УЧИНИТЕ ТО ДО ЗАЛАСКА СУНЦА, НАПАШЋЕМО ВАС И УНИШТИТИ. АКО УЧИНИТЕ ТО, БИЋЕТЕ СЛОБОДНИ ДА РАСПОЛАЖЕТЕ СВОЈОМ ИМОВИНОМ,АЛИ ЋЕТЕ НАМ БИТИ ПОКОРНИ УБУДУЋЕ.

Тада је настало кратко већање српских главешина, на челу с Вуком Бранковићем, и донели су одлуку,без Лазареве сагласности,да му одсеку главу и да је Милош однесе Мурату. Њега су одредили,јер су га Турци поштовали и веровали му.Узео је одсечену Лазареву главу и у врећи је пронео кроз густо постављене турске редове. Био је разоружан,јер је нормално да се разоружа непријатељски војнок који улази у победнички противнички табор. Није успео да сакрије нож који је желео да понесе. Приближио се Мурату,уз поверење,што је вешто искористио. Приликом предаје главе Лазареве Бајазиту, који је био непосредно поред Мурата, Милош му је отео нож и њиме распорио Мурата. Одмах су га посекли сабљама. Ту се крије могућ одговор на питање: Како је успео Милош да дође до Мурата кроз толику непријатељску војску, и кроз изузетно густ и јак „прстен обезбеђења“около султана?

Вук Бранковић јесте зато издајица кнеза Лазара у епским народним песмама.

„...ал не виђех Вука Бранковића,
не виђех га,не видло га сунце!
Он издаде честитога кнеза,
господара и мога и твога.“
„Царица Милица и Владета војвода“
„...бог убио Вука Бранковића!
Он издаде таста на Косову...“
„Пропаст царства српскога“

На основу настале ситуације у току битке, намеће нам се питање - да ли је Вук био издајник, или спасилац Србије? С обзиром да је у датој претпоставци завршнице бит -ке постојао тежак ултиматум за Србију, да ли је постојало друго решење? У епским народним песмама кнез Лазар се велича као једини достојан живота у односу на толи -ки народ и војску, који су били на милост или немилост турске војске,што је зависи-Ло од одлуке коју су морали да донесу да би на време одговорили на ултиматум. Ко би могао да буде тај који би рекао-не дамо главу нашег кнеза па нека потпуно пропад -не Србија и ми с њом?Каква корист би била од тог кнеза у потпуно пропалој Србији у којој би незаштићен народ био изложен свим могућим јадима и мукама на које би би их ставили Турци? Зашто би цела Србија била талац главе једног кнеза, који је замењив другим кнезом,али није постојала друга Србија која би могла да замени тада -шњу. Да ли је Вук Бранковић издајица Србије, кад се у песмама каже да је издао кнеза? Да ли је кнез цела Србија, или је то напаћен народ? Зашто би кнез био вредни -ји од народа? Спасимо народ - изаберимо новог кнеза. „Мученик кнез Лазар“је„требао“ само „цркви“, да га „прогласи“ за <u>лажног</u> „свеца“!

Постоји веровање да је Бајазит био тешко ожалошћен и жестоко љут на Србе, због убиства оца, па је тражио одмазду. Међутим, одмах је наишао да отпор већине војсковођа, и брата Јакуба,јер су га подсетили шта је обећано Србима,и да треба то да се припише освети појединца. Помирио се с тим, али је„смислио“нов ударац за Србе: По повратку с Косова,окупио је највиђеније и најпознатије пророке и носиоце магије,и захтевао од њих да упуте хиљадугодишњу клетву на Србе, јер је био једини пример у историји човечанства да неко убије два владара у једној битки. То су учинили Срби. Убили су свог кнеза и турског султана исти дан. Та клетва траје до 2389. године.

У„оквиру“те клетве,Срби су прихватили додатно проклетство прихватањем „двоглавог орла“, као „симбол“ те „духовне несреће“, која је морала да буде„обележје“оштећене(дегенерисане) свести, јер нормална, здрава свест нормално види нормалне ствари, и не може,нити хоће,да прихвати наказну,неприродну, и поражавајућу двоглаву „птицу“као„симбол“„нормалног“ „стања ствари“,а сваки његов„поклоник“сигурно би се згрозио од чуда и гадљивости да му се роди двоглаво дете.

Уз то,прихваћена је лажна „песма“„боже правде“ као лажна „химна“о лажном„спасу“само Срба,јер су сигурно„свесни“упућене им клетве,па покушавају да се„извуку“из тог понора безна-ђа,јер немају сопствену снагу да се спасу,па се„обраћају“непостојећем,измишљеном„духу“, који, у свом непостојању, нема „могућност“да им „помогне“. Тиме су се „определили“ да се лажно„спасу“путем лажи о лажној„моћи“стварне немоћи. „Определили“ су се да лажу себе и друге, и довели су се у „позицију“ да им та лаж „буде“„темељ опстанка“. Тај лажан „темељ“не може да „држи“„грађевину“оштећене свести, јер ће неминовно да доведе до рушења „мита“о „богу правде“и „његовој“ не-„моћи“ да „учини“ „такво што“,што ће довести и до урушавања те већ оштећене свести, „пренапрегнуте“„богохристовским“ будалаштинама, које изазивају само такво лудило„веровања“ у нешто што је ван здраве свести!

Б/

Полазиште мог контемплативног размишљања о „божијем“ „стварању“ и„постању“„свега“ што ни-„је“ „створио“, јесу „најчувеније“ „мисли“ у лажној„Првој књизи Мојсијевој - постање“- највећа светска лаж:

1) ***„У почетку...“(1.1.), „А земља бјеше без обличја и пуста, и бјеше тама над безданом;***
и дух Божји дизаше се над водом“(1.2.)?!??

„Ту“ се„јавља“„исказ“као „да је“ „неко“ „видео“ „то“ „стање“ „таме“ „над безданом“, па се питамо - „како“и„одакле“ је „посматрао“„ту“ бескрајну „таму“, која је „била“ „све“ „тада“, а да „сам“ „не буде“ у „њој“, и да „је“ „неометано“ и „јасно“ „види“ независно од „себе“???

„Како“„је“„успео“„да“„види“ „земљу“ „без обличја и пусту“ у вечној непрозирној „тами“?

„Како“„може“„да“„се“„види“у „тој тами“„да“ „је“„присутно“„нешто“ „што је без обличја и пусто“???

„Како“„можемо“„да видимо“„да“ у„тој непрозирној тами“„постоји“ „нешто“ „без обличја и пусто“???

„Како“„можемо“ уопште да „видимо“ „нешто“„без обличја и пусто“у бескрајној и непрозирној тами???

Да ли можемо да видимо нешто у нео-светљеном дугачком туне-лу, поготово „ако је без об-личја и пусто“???

„Како“„је“„успео“„да“„види“невидљив „дух Божји“ „како“„*дизаше се над водом*“ у бескрајној„тами“? Како је„успео“у„тој“бескрајној „тами“„да“„види“„ту“ бескрајну„воду“,и како је„знао“„да“„је“у„тој“„тами“ бескрајна„вода“???

Не постоји могућност да не-што видимо у потпуној та-ми, без било каквог дотока светлости!!!

Ако је„била“ бескрајна„тама“, што значи да није посто-јала топлота, зашто није„осетио“ и „знао“ да је„постоја-ла“ немерљива и неиздржљива „хладноћа“???

Зашто није одмах „знао“ да у бескрајној и вечитој „тами“, која нужно узрокује несносну и не-

мерљиву хладноћу,не„може“ да„постоји“„вода“ у течном агрегатном стању???

Ако је„видео“и„знао“да је„била“ бескрајна вечита„тама“,што је неминовно морало да узрокује несносну и немерљиву хладноћу, зашто није одмах„видео“и„знао“да је„уместо“ „воде“„био“ бесконачан вечит „лед“???

Како је„могао“ и „успео“ да, у вечитој бесктајној „тами“„„види“и„зна“да невидљив *„дух Божји* дизаше *се над* водом“, а да не „види“ и не „зна“за „лед“који је„заробио“„цео простор бес-коначности“у„тој“бескрајној вечној„тами“, „која“је„морала“да„произведе“ и„произвела је“ бесконачну и немерљиву„хладноћу“, а „та“ „хладноћа“је „створила“ бесконачан вечит „лед“???

Како је „постојао“ „неко“ „ко“ „је“„видео“ и„осетио“„све“„то“, а није постојао живот у„тој“бескравној вечитој„тами“и „леду“, у безвремену???

Непостојањем осведоченог стварног у безвремену,

јер„тада“није**„постојало“„време“ „зато“„што“„су“ „постојали“„само“вечита бескрајна „тама“и вечит бескрајан „лед“- све што је„написано“у лажној „Првој књизи Мојсијевој-постање“јесте измишљено,дакле,нала-гано(измишљање „догађаја“ јесте лагање), „базирано“ на „голим“, неоснованим „претпоставкама“ без могућности постојања „чињеница“ у безвременску,у непостојању живота и услова за његово постојање, у непостојању могућности да неко види „то“, „покаже“ и „докаже“!!!**

„Веровање“у„истинитост“наведеног из лажне„књиге“ јесте показатељ неума и неразума, потпуног„религијског“ лудила!!!

2) ***„Потом рече Бог: нека се сабере вода што је под небом на једно мјесто и нека се покаже*** **сухо***. И би тако.“(1.9.)*

„И **сухо назва** ***Бог*** **земља***, а зборишта водена назва* **мора***...“(1.10.)*

3) ***„И рече Бог: нека буде свјетлост. И би свјетлост“(1.3.), „... и растави Бог свјетлост од таме“(1.4.), „И свјетлост назва Бог дан,а таму назва ноћ...дан први“(1.5.), „Потом рече Бог: нека буду видјела на своду небеском, да дијеле дан и ноћ...“(1.14.), „И нека свијетле ...да обасјавају земљу...“(1.15.),„И створи Бог два видјела велика: видјело веће...и видјело мање...“ (1.16.), „...да обасјавају земљу“(1.17.), „...и да дијеле свјетлост од таме“(1.18.), „...дан четврти“ (1.19.).***

И ту се„јављају“„искази“„као“„да“„је“у вечитој„тами“„неко“„присуствовао“„томе“, и„да“„је“„прецизно“и„потпуно“„записао“(у„тој“„тами“, „леду“и неписмен) „сваку реч“„коју“ни-„је“„изговорио“ и не-„створио“ лажан, непостојећи „бог“(???)!!!

Да ли постоји неко нормалан ко верује у„то“?

У„то“„верују“само„религиозне“будале!!!

Размишљам и питам:

1/ Ако је„била“„тама“у том„периоду“,значи да није постоја-ло загревање,дакле,није постојала топлота!

Како „дух Божји дизаше се над водом“у„тој“вечитој„тами“,без топлоте???

Пошто није постојала топлота, сигурно „је“„био“ вечит„лед“: она се не спомиње у„време стварања“(1.1. до 1.31. и 2.1. до 2.25.), нити касније у не-„књизи“!!!

Како је„постојала“„вода“ у течном агрегатном стању у вечитом „леду“, у вечитој „тами“???

„Дух Божји“ није„могао“*„дизаше се над водом“*,јер„во-да“ није постојала у течном агрегатном стању, већ „је“ „могао“ да „буде“ само „лед“!!!

Зашто„бог“није„створио“топлоту,да би„могао“ да „отопи“ вечит „лед“???

Зашто није „отопио“вечит „лед“???

Како„би“ „могао“да„постоји“„дух Божји“ у вечи-

том „леду“???

Како је „рођен“, „разапет“ и „васкрсао“ „Христ“ у том „леду“, у „тами“???

2/ Ако *„нека се покаже* сухо“, значи да се„појавило“„копно“(„земља“, „суха равна плоча“) из тог „леда“???

Како се „појавила“ „вода“кад је „постојао“вечит „лед“у „тами“, а није назначено у „књизи“да је„створена“топлота„која“„га“„је“ „отопила“???

Како је „могла“ да се *„сабере вода што је под небом на једно мјесто“* кад је „испуњавала“ „сав“ „простор под небом“ који је „чинио“ „то“„једно свеукупно место“ „испуњено“ „ледом“???

Како је„могло“да се„*покаже* сухо“ у свеукупној „води“која је испуњавала“„све“, али у агрегатном стању „леда“???

Ако се „показало сухо“,које *„назва Бог земља“*,значи да је„то“ „сухо“ „било“ без воде, топлоте и ваздуха на „себи“, дакле, „суха равна плоча-пустиња“ у вечитом „леду“, у „тами“, и како се „показало“ у тој „тами“ из „леда“???

Како је„бог“„успео“„да“„створи“„све“у вечитом „леду“, у „тами“, или на„сухој равној плочи-пустињи“,без воде,ваздуха и топлоте на„њој“ у „том“„леду“, и „тами“???

Зашто није „створио“ воду,топлоту и ваздух на „тој“ „сухој равној плочи - пустињи“у „леду“и „тами“???

У лажној не-„књизи“ не пише да је„створио“топлоту,воду и ваздух на„сухој равној плочи-пустињи“ !!!

Како је„рођен“, „разапет“ и„васкрсао“„Христ“ у„свему томе“???
Здрава свест одбацује „то“ као лаж!!!

3/ Уочавамо у 2/ да је„бог“*„трећи дан“*„створио“„земљу“,с почетним малим словом, и да је „јасно“„означено“да је „именована“„земља“, али нису „именована“*„два видјела“,* што значи да им није „био“„одређен статус“на „небу“,сем да само *„обасјавају“*, без емитовања топлоте и „загревања“ „земље“с почетним малим словом, и „створени“ су „после“ „земље“, *„четврти дан“.* „Постала су“*„два видјела“„видјело веће“* и *„видјело мање“*,да„обасјавају“(?), не да греју. „Аутори“ те лажне „књиге“ нису смели да напишу да су то „сунце“ и „месец“, с почетним малим словом, јер би било сувише лако уочљиво лагање, и сваки човек би се питао о чему се„ради“,јер би требало да се писмено означе с почетним великим словом као планете. Да су их означили с великим почетним словом,одмах би било уочено да„земља“ с почетним малим словом није планета на којој живимо, већ амбијент боравка – „суха равна плоча-пустиња“. Можемо да закључимо да „бог“ није „створио“ Сунце и Месец као планете, већ „видјела“„која обасјавају“,а не греју. Дакле,нису постојали топлотни услови да се отопи вечит „лед“, нити су постојали услови да се у том неотопљеном леду *„нека се сабере вода ...на једно мјесто, и нека се покаже сухо ... и сухо назва Бог земља“,* јер је *„и би свјетлост“*било немогуће у вечитом леду,и,с друге стране,та*„свјетлост“*није грејала,јер сама светлост не греје: карактерише је светлосна јачина као моћ светлења неког извора светлости,а тај извор није постојао у вечитом„леду“,дакле,тај„лед“није био отопљен,остао је вечит какав „је“„био“. Те чињенице доказују да није постојала могућност да се у вечитом„леду“„поставе“ „два видјела“: у том вечитом „леду“ није постојало „постање“ и „стварање“!!!

Зашто је „требало“*„И створи Бог два видјела...“(1.16.), „И нека свијетле...“(1.15.),„...да обасјавају земљу“(1.17.), „...дан четврти“(1.19.),*а пре тога, *„...дан први“(1.5.) „И рече Бог: нека буде свјетлост. И би свјетлост“(1.3.),* „која је“ „била“ *„добра“*???

Зашто су „била“„потребна“*„два видјела“*да„*свијетле“* и *„обасјавају“ „дан четврти“* у„већ“ „постављеној“ *„свјетлости“„дан први“,* „која“„је“„била“ *„добра“*???

Таква „поставка“„ствари“доказује да *„свјетлост“* није могла да„постане“ ни из чега, без одговарајућег „извора“,па су накнадно, три дана„касније“„*дан четврти“,* „постављени“„ти“„извори“, *„два видјела“,* „која“„су“„обасјавала“„већ“„постављену“„*свјетлост“, „дан први“,* и *„да дијеле дан и ноћ“* тек *„дан четврти“,* а *„дан први“* „је“ *„нека буде светлост ... И би свјетлост ... и растави Бог свјетлост од таме. И свјетлост назва Бог дан, а таму назва ноћ“,*дакле, *„дан први“*„је“„већ“*„и растави Бог свјетлост од таме. И свјетлост назва Бог дан, а таму назва Бог ноћ“,* што, и друго дакле, „бог“„је“ *„дан први“* „створио“ „дан“и„ноћ“, и„одвојио их“, „раставио их“„да би“ *„дан четврти“*„поновио“ ту„радњу“, али у „другом облику“: „поставио“„је“ *„два видјела“„да дијеле дан и ноћ“*, што, даље, дока-

зује да „*светлост*“ није постојала без извора, па су „морала“да буду „створена“ „*два видјела*“„*да дијеле дан и ноћ*“ и да „*обасјавају земљу*“. То доказује да је у не-„књизи“, у „прва“ „три дана“, „одређена“ безначајност„*свјетлости*“„„када“су се „догодила“ „главна“„стварања“у вечитом„леду“,у„тами“,јер„*свјетлост*“ не греје и не топи лед!!!

Суштина(смисао):

-Светлост је„приказана“у лажној „књизи“ „„*...нека буде свјетлост. И би свјетлост*“*(1.3.), „И видје Бог свјетлост да је добра; и растави Бог свјет-лост од таме*“*(1.4.)„„И свјетлост назва Бог* дан*...“ (1.5.),што доказује да је„именована“ само „као“„дан“,без постојања топлоте,није „означено“„да греје“, да емитује топлоту - не топи лед!!!

-„Два видјела“ „нека свијетле“„да обасјавају, што значи да им није „одређено“ да „греју“!!!

-Закључак: „лед“ је„ остао“ вечно„неотопљен“!!!

Све то указује и доказује да не постоји „бог“, „постање“и„стварање“:доказује да није„створио“„свет“и лажног „Христа“ - све јесте лаж!!!

Детаљно о свему у текстовима *НАПОМЕНА И ОСВРТИ...; СУВО ПИЈАНСТВО, ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА , ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ ИСТИНЕ и СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ.

B/

a) **Размишљам: Зашто постоје различити текстови у лажним„јеванђељима“о лажном„распећу“и лажној „смрти“лажног„Христа“?**

1/ „А око деветога часа,повика Исус из свега гласа говорећи: Или, Или, лима савахтани? То јест: Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио?“ („Матеј“, 27.46.),
„А Исус опет повика из свега гласа, и испусти дух.“(исто, 27.50.);

2/ „И у девети час повика Исус из свега гласа говорећи: Елои, Елои,ли -ма савахтани?што значи:Боже мој,Боже мој,зашто си ме оставио?“ („Марко“, 15.34.),
„И Исус повика из свег гласа и издахну“(исто, 15.38.);

3/ „А Исус говораше: Оче,опрости им, јер не знају шта чине!“(„Лука“, 23.34.),
„И повикавши Исус из свег гласа рече: Оче, у руке твоје предајем дух свој. И рекавши ово издахну“(исто, 23.46.);

4/ Посебно:
„И дошавши на мјесто које се зове Голгота,то јест: Мјесто лобање“ („Матеј“, 27.33.), „Дадоше му да пије оцат помијешан са жучи,и оку -сивши не хтје да пије“(исто, 27.34.), „А кад га разапеше, раздијелише хаљине његове бацивши коцку“(исто, 27.35.), „А око деветога ча -са,повика Исус из свег гласа говорећи:Или,Или,лима савахтани...“ (исто, 27.46.), „А Исус опет повика из свег гласа,и испусти дух“(исто 27.50.).

„Војници пак када разапеше Исуса, узеше хаљине...“(„Јован“, 19.23.),

„Послије тога,знајући Исус да се већ све свршило ... рече: Жедан сам!“(исто, 19.28.), „Стајаше пак суд пун оцта; а они напунише сунђер оцта, и натакнувши на трску, принесоше устима његовим“(исто, 19.29.), „И кад Исус окуси оцат рече: Сврши се! И преклонивши главу,предаде дух“ (исто, 19.30.).

„И даваше му да пије вино са смирном,а он не узе“(„Марко“,15.23.), „И кад га разапеше, раздијелише хаљине његове...“(исто, 15.24.), да би накнадно„„после три часа“„„опет га разапели“:„А бијаше час тре-ћи,и разапеше га“(исто,15.25.).

„И кад дођоше на мјесто звано Лобања,ондје разапеше њега и злочи-нце...“(„Лука“,23.33.)што значи да су „га“ „одмах разапели“, без„трећег“и„деветога“„часа“, и без:„дадоше му да пије вино са смирном, а он не узе“ пре„разапињања“, или, „дадоше му да пије оцат помијешан са жучи, и окусивши не хтје да пије“ пре „разапињања“,или, после „разапињања“ „Исус...рече:Жедан сам...стајаше пак суд пун оцта;а они напунише сунђер оцта,и натакнувши на трску, принесоше устима његовим. Акад Исус окуси оцат рече:Сврши се!И преклонивши главу,предаде дух“! Уочимо изразиту „неједначину“:

Лажан„Матеј“„пише“да„Исусу“пре„распећа“„дадоше му да пије оцат помијешан са жучи“„који“„он“„окусивши не хтједе да пије“, јер није„рекао“да је„један“, па „га разапеше“ да би „око деветога часа повика Исус из свега гласа...Исус опет повика из свега гласа, и испусти дух“.

Дакле, „Исус“„је“„разапет“после понуђеног„оцата“, и тек после деветога часа од „њега“ „повикао из свега гласа...опет повика из свега гласа,и испусти дух“!!!

Лажан „Јован“„пише“ да после„распећа“ „Исус ... рече: Жедан сам“„да би „оцат“ „принесоше устима његовим“„а кад Исус окуси оцат рече: Сврши се!

И преклонивши главу, предаде дух“!!!

Лажан„Марко“„пише“„И даваше му да пије вино са смирном, а он не узе“ пре „распећа“!!!

Та три„писца“(„очивидци“) „написали“су три различитости:

- **Лажан „Матеј“ - „оцат помијешан са жучи“: „пре распећа“!!!**
- **Лажан „Марко“ - „вино са смирном“: „пре распећа“!!!**
- **Лажан „Јован“ - „суд пун оцта“, што значи- обичан „оцат“: „после распећа“!!!**

Лажан„Лука“није„написао“да је „неко“ „понудио“„Исуса“„да“„нешто“„попије“„пре“ или „после“ лажног „распећа“, што значи да није „понуђено“!!!

Лажи!!!

Посебно наглашавам лажи „очивидаца“:

„А који пролажаху хуљаху на њега машући главама својима“(„Матеј“,27.39.)„И говорећи...“(исто,27.40.)
„И тако и првосвештеници...говораху:“(исто,27.41.)

„И пролазници хуљаху на њега...“(„Марко“, 15.29.),

„А народ стајаше гледајући. А и старјешине ругаху му се с њима говорећи...“(„Лука“,23.35.)„А један од објешених злочинаца хуљаше на њега...“ (исто,23.39.),
А други одговоривши укораваше га говорећи...“(исто,23.40.).

У лажном„јеванђељу од Јована“не пише да је ико „хулио“и„добацивао“једну једину реч„разапетом Исусу“,а и лажан „Јован“„је“„присутан“„очивидац“!

Закључак: сви лажу!!!

Наведени текстови би„требало“да„буду“„сведочанства“„очивидаца“различитих„догађаја“,као „сведочанство“„једног догађаја“који се није до-годио, као што се у судовима јављају сведоци који изјављују „подршку“ „једног догађаја“ различитим исказима,који су супротстављени међусобно,па их суд одбацује као лажне јер не потврђују исти до

-гађај за који се изјављују,а„односе“се на њега!

Пажљиво, разумски, непристрасно протумачимо „поруке“:

У 1/ пише: „...повика Исус из свега гласа...Или, Или“;
У 2/ пише: „...повика Исус из свега гласа...Елои, Елои“;
У 1/ пише: „А Исус опет повика из свег гласа...
У 2/ пише по други пут:„И Исус повика из свег гласа...“;
Значи да је у 1/„опет“„повикао“-„Или, Или“, чиме је„потврђено“да је „повикао“ - „Или, Или“;
Значи да је у 2/ „опет“ „повикао“-„Елои, Елои“, чиме је „потврђено“да је „повикао“ - „Елои, Елои“;
Зашто та различитост у два„сведочанства“о једном„догађају“???
У 1/и 2/ пише: „Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио“; у 3/ пише: „Оче, опрости им, јер не знају шта чине“.
Зашто у 1/и 2/„преклињући“„бога“„оца свога“ пита„изненађено“и„разочарано“,не„верујући“-„зашто си ме оставио ?“???
Зашто„после“„изненађујући и разочаравајући неверовања“ у 1/и 2/-„да га је отац његов оставио“ да га „душмани“ „убију“ -„говораше“у 3/:„Оче, опрости им, јер не знају шта чине“???
Зашто у„сведочанству“о„једном догађају“постоји суштинска супростављеност два исказа???

То је потврђено исказима:„Боже мој,Боже мој,зашто си ме оставио?“ и „Оче,у руке твоје предајем дух свој“,где се„јавља“„помирљивост“суштинских супротстављености – после „изненађујући и разочаравајући неверовања“ и очајног„прекоревања“„оца својега“, „помирљиво“„МУ“„у руке предаје дух свој“!!!

То, и претходно,„може“да„мирно“„свари“и прихвати као „тако“и„стварно“-само тешка„религиозно-вер-ска“ будала!!!

Очивидно и доказано лагање!!!

То потврђује текст 4/:„И кад Исус окуси оцат рече: Сврши се! И преклонивши главу, предаде дух“, у којем не постоји ни „изненађење“, ни „разочарење“,ни„неверовање“, ни„оче, у руке твоје предајем дух свој“ни„опро-сти им, оче,јер не знају шта чине“,него само„оцат“и„рече“- „сврши се“!!! Текстом 4/„аутори“,преваранти и манипу-латори,сами су доказали сопствене лажи, којима су успели да „убеде“ само „религиозне“ будале!!!

Не верујем да ико нормалан,свестан,ве-рује у лажи о„постојању“„бога“и„Христа“ јер у лажној„Првој књизи Мојсијевој-постање“

пише да су„постојали“ бесконачан ве-чит„лед“и бесконачна вечита„тама“ у бесконачном вечитом „бездану“, у „којима“није могао да се„створи“живот!!!(Детаљно о томе овде под *Б/* и у тексту ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА).

***б)* Размишљам и питам:**

Зашто само у лажном „јеванђељу од Јована“„пише“да„Исус“„*Устаде од вечере и скиде горње хаљине, па узе убрус и опаса се њиме“ (13. 4.), „Потом усу воду у умиваоницу, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим бјеше опасан“(13.5.), „Онда дође Симону Пет-ру,а овај му рече:Господе,зар ти моје ноге да опереш?“, „Рече му Петар: Никада ти нећеш опрати моје ноге.Исус му одговори:Ако те не оперем, немаш удјела са мном“(13.8.), „Рече му Симон Петар: Господе, не само ноге моје,него и руке и главу“(13.9.), „Рече му Исус: Окупани нема потребе шта да пере осим ногу,јер је сав чист; и ви сте чисти,али не сви“(13.10.), „А кад им опра ноге, узе хаљине своје па опет сједе за трпезу и рече им: Знате ли шта сам вам учинио?(13.12.) ???*
Наравно, то „буди“ посебну пажњу.
Детаљан„опис“„поступка“и„његов“„разговор“у„току тог чина“,наговештава да је лажан„Јован“„присуствовао“„том догађају“,и„у де-таље“„пренео“„нама“„шта се догодило“.

Наравно, питам: како је могуће да лажни „Матеј“, „Марко“и„Лу-ка“, „нису“ „уочили“„тај чин“„милосрђа“„његовог“и „покорност“ према„ученицима“, а у својим лажним„јеванђељима“су такође „написали“о „тој“лажној„тајној вечери“ као да су с лажним „Јованом“ заједно“ „присуствовали“ и „посматрали“ „детаље“ „из прикрајка“ да„не би сметали непозвани“,али су„писањем“ „јасно“ „дали у зна-

ње“ „да су били присутни заједно с Јованом“ а нису „видели“ „то“ „чудо покорности“„свог господа“, а лажан „Јован“ „јесте“???

Да ли је могуће да једном догађају директно присуствују четири све -дока, а тројица од њих не виде сам догађај, као што се„догодило“с„оцтом“ и оном другом не-„миса -оном плевом“???

Да ли је могуће да три„писца“лажних„јеванђеља“свог лаж-ног„господа“„напишу“„све“о„њему“,а да не „виде“ „тако важан чин“„који је окосница“„његове“лажне „доброте“???

Да ли је могуће да од четири присутна очевидца једног догађаја - само један „види“ да „постоји“ тај догађај???

Ако би неко тврдио да поменути„писци“(„аутори“) нису„присуствовали“„догађајима“непосредно, тада ми питамо: на основу чега су та -ко„писали“и„описали“„догађаје“, с„говорним детаљима“ као да су „били тамо“??? Закључак би се наметнуо сам: измислили су,па се зато јављају толике различите лажи о једном!!!

Како би реаговао судија у једном судском поступку кад би се распра -вљало о једном догађају који је изузетно важан у том процесу, и појаве се четири сведока, који су му присуствовали,да сведоче о њему, али тројица не могу да дају изјаву, да сведоче, јер нису видели најва -жније детаље с уочљивим трајањем, а које је „видео“ само један од њих???

Наравно, судија ће да одбаци „сведочење“ тог сведока који је „једини видео шта се догодило“,а били су заједно„на лицу места“,што би значило да тај „једини очевидац“лаже,или„„он“„доказује“да остала тројица лажу,јер су се„договорили“за„то“,а да он не зна за„то“!!!

Закључујем да је лажан„Јован“„лагао“, јер„његова“три лажна

„пајтоса“ „доказују“ „то“ у „својим“ лажним „јеванђељима“!!! „Везано“ за„ту“лажну„тајну вечеру“,наведен лажан „догађај“ „милосрђа“„Исусовог“„који“нису„видела“ три од четири„присутна очивидца“, и претходно наведене„последње“ „тренутке“ „његове“„на“лажном „крсту“, с „оцтом“који нису такође„видела“ три од четири „присутна очевидца“,наводим један„детаљ“„који“ „су видела“ сва четири „очивидца“:

„И док јеђаху рече им: Заиста вам кажем: један од вас издаће ме“ („Матеј“, 26.21.), „И ожалостивши се веома,поче му сваки од њих го -ворити: Да нисам ја, Господе“(исто, 26.22.);
„И кад сједђаху за трпезом и јеђаху,рече Исус: Заиста вам кажем: један од вас, који једе са мном издаће ме“(„Марко“, 14.18.), „А они се стадоше жалостити и говорити му један за другим: Да нисам ја? И други: Да нисам ја?“(исто, 14.19.);
„...али тешко човјеку ономе који га издаје“(„Лука“, 22.22.), „И они се стадоше питати међу собом који би,дакле,од њих био тај који ће то учинити“(исто, 22.23.);
„...Заиста,заиста вам кажем, један од вас издаће ме“(„Јован“, 13.21.), „Онда се ученици згледаху мађу собом,и бијаху у недоумици о коме говори“(исто, 13.22.)

Интересантно да „сва четири сведока“ „јаднако виде“„један детаљ“ о измишљеној(лажној) „издаји“, „који“ је„могао“„да траје“ највише један минут, и„који“је„мање битан“од„толиког“„милосрђа господа“„који“је„могао“„да траје“значајно дуже,јер „прање ногу“једног човека траје бар један минут,што значи да је„прање ногу“ „дванаесторици“ „трајало бар дванаест минута“, а „то“„је видео“ „само један од присутне четворице“-лажан „Јован“, без да „тај догађај милосрђа“„виде“ и „остала присутна тројица“ у „толиком трајању времена испред њих“, или„да“само„један“„види“„оцат“и„целу процедуру“с„њим“ а да не„виде“„то“још три„присутна очевидца“,или да „он“

не„види“„шта су они видели и чули“„без ока“?!?

Очивидно и доказано лагање!!!

Сваки судија би одбацио такве „исказе“о „једном догађају“ као лажне, јер сам „догађај“је, на основу лажних иска-

за, # лажан!!!

Посебан „зачин“ лажи:

„И када дођоше на мјесто звано Лобања, ондје раза-пеше њега и злочинце, једнога с десне стране а другога с лијеве“(„Лука“, 23.33.),

„А један од **објешених** ***злочинаца хуљаше на ње-га*** **говорећи**...***“(исто, 23.39.),***

„А други **одговоривши укораваше** ***га*** **говорећи**...***(исто,23.40.)***

„Аутор“ нас је лажима довео у „дилему“:

Да ли су„злочинци“„разапети“или„обе-шени“???

„Аутор“„потенцира“да „обешени“„говоре“!?

Како„обешен“човек може да„говори“?

„Чудо“ непојмљиво здравој свести:

„обешен“ човек „говори“???

Дакле, све јесте лаж!!!

У„истинитост“тих„исказа“може да„верује“ само затуцана „религиозна“ будала!!!

Посебно је уочљиво да у многим вестима у медијима пише „да је Исус опрао ноге апостолима на тајној вечери“.

Медији„просипају“лаж као„истину“без икакве провере,јер су пристрасни према доказаним будалаштинама, али нису свесни да су то доказане лажи - будалаштине,које су доказали сами „аутори“лажног „светог писма нови завјет“.

***в/* Размишљам:**

1)

„А пошто мину субота,на освитку првог дана недјеље,дођоше Марија Магдалина и друга Марија да осмотре гроб“(„Матеј“,28.1.),

„И гле,земља се затресе веома; јер анђео Господњи сиђе с неба,и приступивши одвали камен од врата гробних и сједаше на њему“(исто, 28.2.).

2)

„И пошто прође субота,Марија Магдалина и Марија Јаковљева и Саломија купише мирисе да дођу да га помажу“(„Марко“,16.1.),

„И говораху међу собом: Ко ће нам одвалити камен од врата гроба“ (исто,16.3.)

„И погледавши видјеше да камен бјеше одваљен...“(исто,16.4.).

3)

„А у први дан недјеље дођоше врло рано на гроб, и донесоше мирисе што припремише,а с њима и неке друге жене“(„Лука“,24.1.),

„Али нађоше <u>камен</u> <u>одваљен</u> <u>од</u> <u>гроба</u>“(исто,24,2.).

4)

„А у први дан седмице дође <u>Марија</u> <u>Магдалина</u> на гроб рано, док још бјеше мрак, и <u>видје</u> <u>да је</u> <u>камен</u> <u>дигнут</u> <u>са</u> <u>гроба</u>“(„Јован“,20,1.).

<u>Упоредимо</u>:

У 1) „<u>две</u> <u>Марије</u>“и „<u>анђео</u> <u>господњи</u> сиђе с неба и <u>одвали</u> <u>камен</u>“,

У 2) „<u>две</u> <u>Марије</u> и <u>Саломија</u>“„питаше се: <u>ко</u> <u>ће</u> <u>нам</u> <u>одвалити</u> <u>камен</u> <u>са</u> <u>гроба</u>?“, „и <u>видјеше</u> <u>да</u> <u>камен</u> <u>бјеше</u> <u>одваљен</u>“,

У 3) <u>неименоване</u> <u>жене</u> и „с <u>њима</u> <u>неке</u> <u>друге</u> <u>же</u> -<u>не</u>“ и „<u>нађоше</u> <u>камен</u> <u>одваљен</u> <u>од</u> <u>гроба</u>“,

У 4) „<u>дође</u>“„<u>само</u>“„<u>Марија</u> <u>Магдалина</u>“ „и <u>вид-</u> <u>је</u> <u>да</u> <u>је</u> <u>камен</u> <u>дигнут</u> <u>са</u> <u>гроба</u>“.

<u>За</u> <u>свесне</u> <u>људе</u> <u>није</u> <u>потребан</u> <u>коментар</u> о <u>тим</u>

<u>лажима-будалаштинама</u>!!!

г/ <u>Размишљам</u>:

С обзиром да постоје четири<u>лажна</u>„јеванђеља“о„истом“<u>лажном</u> „Исусу“, требало би да постоје <u>идентични</u> „текстови“о„њему“, јер би, логично, све требало да се „поклапа“, с једнаким детаљима поступака и говора„његовог“. Четворица „сведока“„његовог“„живота“ и „дела“„његових“ морали су да поштују сваки детаљ који су„написали“,да би потпуно „изразили“„поштовање“„њега“, без различитости и толике супротстављености „исказа“, целих „текстова“, до супротстављености тих <u>лажних</u> „јеванђеља“ у целини.

„Аутори“-„сведоци“ <u>лажног</u> „живота“„његовог“ морали су да се „довијају“„који“ће више да <u>измисли(лаже</u>),да би„то“„било“што ко-

лоритније и примамљивије,јер шарене лаже су најпригодније и најпогодније за децу и залуђене„вернике“који уживају да буду измани-пулисани„потхрањеним“будалаштинама, јер им прија да буду залуђени,заведени и обманути илузијама, фикцијама и заблудама, уз стварање и бесвесно „потхрањивање“ лоших предрасуда, погубних за свест, што јесте циљ превараната и манипулатора.

До сада смо уочили и сагледали доказане међусобне супротстављености у лажним„јеванђељима“„која“,по правилима логике и ис-тине,не смеју да се разликују, без обзира на различите„ауторе“, јер сви„они“су морали да„напишу“једно о једном,једнако о једном, без различитости, посебно без међусобне супротстављености о„једном“ „Христу“,о„истим“„догађајима“,јер су саопштили(„написали“)„то“ као „присутни очевидци“ („сведоци“) без обзира што није постојао, али,поштовањем коректности и нормалног односа према једном истом,морала је да постоји једнакост текстова, као што четири аутора не би могла да напишу толике различитости и међусобне супротстављености о било коме од нас, а ми, сваки од нас, имамо своје јединe непромењиве животе,који једини постоје и могу да се напишу и опишу на основу података добијених од нас, а не да о нашим животима измишљају разне„верзије“разни„аутори“који нас не знају,поготово ако измишљају(лажу) о нама,а ми немамо везу с тим, па „то“ не може да буде истина него ноторна лаж.

Посебно желим да прикажем те супростављености у„завршницама“ лажних „јеванђеља“:

„Матеј“

„И приступивши Исус рече им говорећи: Даде ми се свака власт на небу и на земљи“(28.18.),

„Идите,дакле,и научите све народе крстећи их у име Оца и Сина и Светога Духа“(28.19.),

„Учећи их да држе све што сам вам заповедио;и,ево,ја сам са вама у све дане до свршетка вијека. Амин.“(28.20.).

„Марко“

„И рече им: Идите по свему свијету проповиједајте јеванђеље свакоме створењу“(16.15.),

„Који повјерује и крсти се биће спасен, а који не вјерује биће осуђен“(16.16.),

„А знаци онима који вјерују биће ови:именом мојим изгони -ће демоне; говориће новим језицима“(16.17.),

„А они отидоше проповиједаше свуда,и Господ им помагаше,и ријеч потврђиваше знацима који су се потом показивали. Амин.“(16.20.).

„Лука“

„А ви сте свједоци овоме“(24.48.),

„И ево,ја ћу послати обећање Оца својега на вас; а ви сједите у граду Јерусалиму док се не обучете у силу с висине“(24. 49.),

„И изведе их напоље до Витаније, и подигавши руке своје благослови их“(24.50.),

„А они му се поклонише и вратише се у Јерусалим са радошћу великом“(24.52.),

„И бјеху непрестано у храму хвалећи и благосиљајући Бога. Амин!“(24.53.).

„Јован“

„Ово је онај ученик који свједочи о овоме,и написа ово,и зна -мо да је истинито свједочанство његово“(21.24.), „Амин.“ (21.25.).

Полазим од речи „амин“, која,према тумачењима,значи: „нека буде тако“, „то је истина“, „уистину је тако“.

Лажна „црква“је од „мноштва“ лажних„јеванђеља“,„пи -саних“ у „миленијумским“ „праксама“ превараната и ма-

нипулатора„„одабрала“наведена четири, „аминована“као„истинита“.

Дакле, свако лажно „јеванђеље“ се завршава са„амин“,што „значи“да је свако„истинито“,са завршном„поруком“или „обавезом“„да тако буде“,с тим да је само код „Луке“написан ускличник иза, док је тачка у остала три.
С обзиром да је у свима„амин“,требало би да је јединствена„истина“. Међутим, у претходним размишљањима у овом тексту потпуно сам доказао лажи у њима.

И у приказаним завршним текстовима видимо да је све различито у њима.

Чак се дошло дотле да у „Јована“ пише: *„Ово је онај ученик који свједочи о овоме,и написа ово,и знамо да је истиниото свједоча-нство његово“*, што значи да је сва различитост и супротстављеност његова осталима, „гаранција“„његове истинитости“(Амин.), што,даље,значи да су сви остали лажни,иако имају„Амин“.
Непојмљиво јесте здравом разуму да се у лажног „Матеја“ лажан „Исус“„поставља“ као „власт над властима“, јер му се„даде свака власт на небу и на земљи“,и„заповеда“-„идите,дакле,и научите све народе“„учећи их да држе све што сам вам заповедио“, а да„то“ нема„подршку“у осталим лажним„јеванђељима“, па се„то“не помиње у„писању“„њиховом“,него у лажног„Луке“ „и бјеху непрестано у храму хвалећи и благосиљајући Бога. Амин!“, без „идите“ и „научите све

народе“,„учећи их да држе све што сам вам заповедио“,а у лажног„Јована“-„о-во је онај ученик... и знамо да је исти-нито свједочанство његово...Амин.“, у којем не пише као у лажне „Матеја“и „Луке“, што доводи до закључка да „ученик“ за „кога“,„знамо да је истинито свједо-чанство његово“ негира што су „написали“ „они“, а „они“ се негирају међусобно и негирају њега!!!

Уз претходно саопштено, додајем:

„Марко“:

„А Господ пошто им ово изговори, узнесе се на небо и сједе Богу са десне стране“(16.19.), „Амин.“(16.20.)

Дакле,„„Амин.“би „требало“да „буде“„неизмењива“ „потврда“да„јесте“„истинито“„то“што„пише“,а да наредно „*Амин.*“, „*Амин!*“и„*Амин.*“ - није „исти-нито“!!!

„Лука“:

„И док их он благосиљаше, одступи од њих и узноша ше се на небо“(24.51.), „Амин!“(24.53.).

Дакле,„„Амин!“би„требало“да „буде“„неизмењива“ „потврда“„истинитости“да не„*сједе Богу са десне*

***стране*“,већ„самo“*„узношаше се на небо“*, и „то“ *„Амин!“*,с потенцираним ускличником, што би„требало“да„значи“ да је то„*Амин!*“ „**јаче**“**од** *„Амин.“, „Амин.“* и *„Амин.“*,који **нису** „истинити“!!!**

„Матеј“:

Не пише да се „Исус“ „уздигао на небо“, погото-во не да *„сједе Богу са десне стране“*, јер је „написано“ да „јесте“„једини“ „бог“: *„Даде ми се свака власт на небу и на земљи ... Идите и научите све народе крстећи их ...Учећи их да држе све што сам вам заповједио ...Амин.“*, а „то“ је раније у „свом јеванђељу“ „потврдио“: *„Све је мени предао Отац мој...“(11.27).* И ту је *„Амин.“*с тачком.

Дакле, „Амин.“ би„требало да„буде“„неизмењива“ „потврда“„истинитости“да„јесте“„то“што„пише“, да све остало, без обзира на *„Амин.“*, *„Амин.“* и *„Амин!“* - није „истинито“!!!

„Јован“:

Не пише о„уздизању на небо“ и о„Исусу“ „који“ „је“„заповедио“, и да „му“„се дала свака власт на небу и на земљи“,али пише„Амин.“!

Дакле, „Амин.“с тачком би,у овом лажном„јеванђељу“, „требало“ да „буде“ „неизмењива“ „потврда“ да „јесте“„истинито“„то“„што пише ту“,да све остало, без обзира на претходне *„Амин.“, „Амин!“* и *„Амин.“* - ниje „истинито“!!!

Сва три *„Амин.“* и *„Амин!“* „написана“ су на „крају“„својих“ лажних „јеванђеља“, што значи да су међусобно непомирљиво различита, и да се међусобно искључују, а „пишу“ о лажном„животу“„истог“лажног„Исуса“, што значи да су сва лажна„јеванђеља“,узимајући у обзир и све претходно доказано у размишљањима, „писана“ напамет, измишљањем(лагањем),по „свом нахођењу“ и по„принципу“: „ко у клин, ко у плоч-чу“!!!

Дакле, сва „јеванђеља“ јесу лажи, па је и цело „свето писмо нови завјет“,2002, лаж. Амин!!!

Судија би,вероватно, реаговао у пос-

тупку с четири таква„сведока“(„оче-видца“): „Сва четворица - марш на-поље. Лажови покварени“!!!

Наше реаговање: „Лажна и лажљи-ва црквo, паразитска творевино прева-раната и манипулатора,највећих лажо-ва, створитељу опсесивних неуротич-них професионалних лажова попова, највећих друштвених паразита, који вампирски исисавају свест залуђених и заблуђених верника,тровачу и униш-титељу човекове свести - марш из на-ших живота заувек“!!!

Г/

1) **У Уставу Републике Србије(2006.) пише у преамбули:**

„..полазећи од тога да је Покрајина Косово и Метохија саставни део те-риторије Србије,да има положај суштинске аутономије у оквиру суверене државе Србије и да из таквог положаја Покрајине Косово и Метохија следе уставне обавезе свих државних органа да заступају и штите државне интересе Србије на Косову и Метохији у свим унутрашњим и спољним политичким односима...“.

Постоји неусклађеност мисли:

а/ У преамбули не пише„Република“у односу на Србија, већ пише„део територије Србије“, „државе Србије“и„интересе Србије“„грађани Србији“

је доносе“.

Преамбула треба да буде прецизан уводник у одредбе Устава, с тачним и пуним називима главних одредница које чине његов смисао.

У преамбули Србија <u>није</u> Република.

б/ У преамбули пише„Покрајина Косово и Метохија“, „Покрајине Косово и Метохија“, да би се реч „покрајина“„изгубила“у завршници, па је „постало“ само „на Косову и Метохији“, <u>без</u> да је <u>покрајина</u>.

Такав уводник Устава јесте створио проблеме прихватања и схватања шта је уствари Косово и Метохија, јер својом непрецизношћу „мути воду“даљим одредбама које се односе на <u>Аутономну</u> покрајину Косово и Метохија.

У тој поставци „мисли“ преамбула се <u>не</u> односи на <u>Аутономну</u> покрајину Косово и Метохија, већ на „<u>Покрајина</u>“ и „<u>на Косову</u> и <u>Метохији</u>“, што значи да ни у којем случају не чини суштину поставке Устава, и <u>није обавезујућа за поштовање одредница</u> о <u>Аутономној</u> покрајини Косово и Метохија.

Преамбулом се <u>не брани Аутономна</u> покрајина Косово и Метохија!!!

Преамбулом се <u>негира аутономија</u> покрајине Косово и Метохија, без обзира што у њој пише „да има положај суштинске аутономије“, јер тај текст јесте само „жеља“ у оквиру хтења да се нешто „суштински“ догоди, без суштине, јер је јасно „одређено“да нема ње: није написано - „<u>Аутономна покрајина Косово</u> и <u>Метохија са суштинском аутономијом</u>“!!!

Устав(2006.), члан 182. став 2: „Република Србија има Аутономну покрајину Војводину и Аутономну покрајинуКосово и Метохија.Суштинска аутономија Аутономне покрајине Косово и Метохија уредиће се посебним законом који се доноси по поступку предвиђеном за промену Устава“.

<u>Тај став је требало да буде саставни део преамбуле</u>.

***2)* <u>Устав</u>(<u>2006</u>.):**

Члан 4: „<u>Правни поредак је јединствен</u>.

<u>Уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну</u> и <u>судску</u>.

<u>Однос три гране власти заснива се на равнотежи</u> и <u>међусоб</u>

-ној контроли...“

Члан 11: „Република Србија је световна држава.

Цркве и верске заједнице су одвојене од државе.

Ниједна религија не може се успоставити као државна или обавезна.“

Члан 44: „Цркве и верске заједнице су равноправне и одвојене од државе“(став 1.).

Члан 194: „Правни поредак Републике Србије је јединствен.

Устав је највиши правни акт Републике Србије.

Сви закони и други општи акти у Републици Србији морају бити сагласни са Уставом.

...“.

Јасно и недвосмислено је наглашено:„Правни поредак је јединствен“. Власт Републике Србије „почива на подели власти на законодавну, извршну и судску“и „заснива се на међусобној равнотежи и контроли“.

У свем том„одређивању“правног поретка и власти уочавамо да се све односи на световну власт, јер „Република Србија је световна држава“(члан 11. став 1.).

Ниједна одредба се не односи на„цркву“, јер „Цркве и верске заједнице су одвојене од државе. Ниједна религија се не може успоставити као државна или обавезна“(члан 11. став 2.и 3.).

Дакле, јасно је одређено - „Правни поредак је јединствен“, с поделом световне власти на три гране: законодавну,извршну и судску, које заједно, уз равнотежу и међусобну контролу,чине свеукупну световну власт Републике, дакле, Република Србија јесте световна(секуларна) држава, без спомињања и прихватања„црквене власти“ као„четврте“„гране власти“ у „Правни поредак је јединствен“, што доказује да није „саставни део“ јединственог правног поретка државе Србије(не постоји у Уста-ву). Дакле, није део јединственог система вредности Србије!!!

„Световност“(„секуларност“), световно(секуларно) уређење,јесте засновано на одвојености „верских институција“ од државних институција.

Световност(секуларност)подразумева одсуство„службене религије“ из свих државних институција(школе,Војска,Полиција,здравство,привре-да...химна),одсуство било ког државног(службеног)става према „цркви“ или фаворизовање било које „религије“или „цркве“у држави. Фаворизовање једних јесте дискриминација осталих,и јесте противуставан чин.То јесте апсолутна одвојеност државе од „цркве“ и обратно!

Лажни -„крст“, „молитва“и„религијско-верска“лажна„песма“ као лажна„химна“, не могу и не смеју да буду „обележје“ световне-секуларне државе!!!

У том смислу, суштински Уставно:

-забрањено је да се вануставне и вандржавне лажне „религијско -верске институције“ на било који начин мешају с државним институцијама и обратно(пример лажног„православног богословског факул-тета“,који су„створили“лажови-преваранти и манипулатори. лажи сам доказао у текстовима*НАПОМЕНА и ОСВРТИ...; ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА; ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ ИСТИНЕ и СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ, у којима сам јасно, прецизно и потпуно доказао да не постоји „бог“ и да није „створио“ лажне„човека“ и „свет“, па није „створио“ни

лажног„Христа“ „који“ није „рођен“, „разапет“и„васкрсао“у вечитом„леду“, у вечитој „тами“, или на „сухој равној плочи-пустињи“без воде,ва-здуха и топлоте на „њој“, и „која“ није могла да се „покаже“ из тог „леда“,у„тами“,и„да“„касније“ тај „лажан„створ“ не-„чини“ лажна „чуда свакојака“- да лажно „поручује“, „заповеда“ и „прети“- тако непостојећи!! Лажне„дипломе“и лажан „докторат“Порфиријев„који“ ни-„је“лажно не-„одбранио“на„том“лажном не-„факултету“ јесу за смеће !!!).

-забрањено је тражење било какве„равнотеже“државних и ванустављних и вандржавних лажних „религијско-верских институција“јер друге нису „грана власти“у Уставу,па не смеју да траже„то“,

нити да буду у „равнотежи“ с првима, нити смеју да на било који начин „контролишу“њихов рад;

-забрањено је да државна власт контролише вануставну и вандржавну лажну „црквену власт“;

-забрањено је да државни органи или политичке странке јавно користе вануставне и вандржавне лажне „религијско - верске симболе“, нарочито пред изборе;

-забрањено је да припадници вануставних и вандржавних лажних „цркве и верских заједница“ учествују у државним властима, као што је забрањено да државни органи учествују у лажним „црквеним властима“;

-забрањено је да вануставне и вандржавне лажне „црквене власти“ учествују у изборима државних власти, и обратно;

-забрањено је да се председник државе и остали државни органи свих нивоа лицемерно јавно„крсте и моле“,и тиме јавно дискриминишу остале„религије“и„вере“које се не„крсте“,и атеисте који се не „моле“и не„крсте“;

-забрањено је да се у државним институцијама (школе,Војска,Полиција,здравствене установе...)„обављају“било какви вануставни и вандржавни лажни „религијско-верски ритуали“;

-забрањен је сваки вануставан и вандржавни„ути

цај лажних„религијско-верских“„проповеди“ и „присуства“ у световној(секуларној) држави;

-забрањено је да ванустaвна и вандржавна лажна „религијско-верска“„песма“буде лажна„химна“ световне(секуларне) државе;

-забрањено је да председник државе или други органи државе иду на „консултације“код ванустaвних и вандржавних лажних„великодостојника“;

-забрањено је да се лажни „свеци“ или било који други лажни„религијско-верски“„датуми“одређују као „државни“;

-забрањено је да се из државног буџета финансира ју„црквене“„потребе“и „објекти“.

Противуставно и противдржавно јесте све што је противно одредбама Устава:

„Република Србија је световна држава“;

„Цркве и верске заједнице су одвојене од државе“;

„Ниједна религија не може се успоставити као државна и обавезна“;

„Правни поредак Републике Србије је јединствен“;

„Уређење власти почива на подели власти

на законодавну, извршну и судску“, у којој не постоји „црквена власт“ ни по којем осно -ву!!!

„Устав је највиши правни акт Републи- ке Србије“;

„Сви закони и други општи акти донети у Републици Србији морају бити сагла -сни са Уставом“!!!

Тзв.„црквена власт“ не сме да учествује у држав -ној власти, нити да се меша у њене послове (детаљно о томе у тексту СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ).

Зато јесте противуставно и противдржавно јав- но „саопштење“ вануставног и вандржавног лаж- ног „патријарха“ Иринеја 2019.(you tube, трајање 47 секунди):

„бог на небу,краљ на земљи. Србији недостаје краљ,цар или краљ и пар -ламентарна монархија,па ће краљ бити ујединитељ народа и странака. Србија је све велико и непролазно постигла са краљем,било са Немањи- ћима,било са почетка Карађорђа. Све је то народ са својим краљем учи- нио и постигао“(???).

„Краљевина“ и „краљ“су „постојали“ до почетка другог свет- ског рата на просторима Југославије.

Да ли је могуће да Југославија и Србија нису пос -тигле ниједну вредност од 1941. до данас???

Зашто је„краљ“ испред својих напаћених народа „храбро“, „јуначки“и„патриотски“побегао од окупатора и тешке окупације???

Зашто је оставио напаћене народе да се сами, без „њега“, побеглог „отаџбинског јунака“, изборе за слободу себе и своје државе???

Зашто није себе поставио као јунака и заједно с народима изборио слободу???

Да ли је могуће, а јесте,да се народни издајник ве-лича као„сцетац“међу његовим поповима-опсесив-ним, неуротичним и болесно сујетним лажовима?

Да ли је могуће, а јесте, да вануставан и вандржа-вни лажан владика Порфирије,с групом попова пе-ва (you tube: „Митрополит Порфирије пјева четничке пјесме“):

„Шта се оно на Динари сјаји,
Ђујићева кокарда на глави.
Са Динаре свануће слобода,
донеће је Момчило војвода“

FACE HD TV (you tube, 19.02.2021.): новинар коментарише ко је нов„патријарх“, и наводи Порфиријеве речи у вези с тим „певањем“ - „био сам на погрешном мјесту у погрешно вријеме“, уз опаску: „али је пјевао погрешну пјесму“. Порфирије није рекао да је „певао погрешну песму“,што значи да је певао„пра-ву песму“ !!!

Да ли је могуће,а јесте,да вануставан и вандржав-ни лажан „патријарх“Порфирије каже(you tube, tv FACE HD TV):

„...да је бог све што је створио видео и рекао да је добро. Према томе, и вируси имају неко своје место и сигурно су и они добри у функционисању хармоније творевине. Онда сам,заправо,за себе извукао закључак да једини фактор који ремети хармонију створеног света јесте човек.“

Уверен сам да себе сигурно сматра да је човек. Уверен сам да и све попове, опсесивне неуротичне лажове,сматра да су„човек“:стога, себе и своје попове сматра као „једини фактор који ремети хармонију створеног света јесте човек“.

Уверен сам да стварно мисли да су вируси, како рече, бољи од човека који је једини фактор који ремети хармонију створеног,дакле,бољи су од њега, опсесивног неуротичног лажова и његових попова, опсесивних неуротичних лажова најтежих друштвених паразита и уништитеља свести сиротих, залуђених, заблуђених и омађијаних„верника“: ти „вируси“ имају своје оправданије место од њих, тешких превараната, лажова и друштвених паразита,у„функционисању хармо-

није творевине“.

Или,себе и своје попове лажове сматра да су вируси који су„добри у стварању и функционисању хармоније творевине“, јер су гори од паразита, али су део муља најжешћих вируса, горих и од короне, који незадрживо нагризају,изједају и уништавају свест залуђених, заблуђених и омађијаних „верника“ тим лудилом?!?!

Ти, опсесивни, неуротични, болесно сујетни и професионално лажљиви попе,

живот ти је састављен од лажи!!!
Твоја болесна и оштећена „свест“ не познаје истину природног стварања и постојања!!!

Домогао си се највишег лажовског „трона“,па „делиш“„лекције“с„висине“своје покварености, и покушаваш да омаловажиш човека као најсве

-сније биће у природи,изузимајући„вернике“ које сте ви покварени попови-опсесивни,неуротич-нии болесно сујетни лажови,омаловажили,пони-зили и обешчастили путем највећих светских ла-жи у лажовској не-„светој“„литератури“,пуној немо-ралне гадости, и довели их до ненормалне за-висности од вас, покварених „људи“, који „про-поведате“лажан „богохристовски“ не-„морал“, а огрез-ли сте у ванљудском неморалу,препуни своје без-граничне болесне сујете,„изграђене“на лажима, које просипате ван сваке контроле свесног. Да-јеш „право“ себи да величаш пошасти које су у-ништавале човека кроз историју његовог приро-дног постојања,јер си безгранично пакостан пре-ма свему што је обележје таквог човека, безгра-нично пакостан према свему што упућује на чо-века као природно биће, јер га мрзиш зато што је од природе, па желиш да га докрајчиш потпу-но, да би„доказао“како је„обавезан“ да се„прик-лони“, „клања“ и „верује“ у „твог“непостојећег, лажног „Христа“ као лажног „спаситеља“, „коме“се „моли“за„спасење“после погрома сваке врсте, а не„моли“се пре њега,да би га„спасао“ од надола-зећег погрома, од којег тај „твој“„спаситељ“ није

спасао ниједног јадника који је остао без неког најрођенијег,или без имовине. Тај лажан,измиш -љен„створ“„јесте“мрзитељ природног човека:бе -змерно је против његове свести, породице и живота! Ти си„његова“„слика и прилика“!!!

Дозвољаваш себи највиши ниво покварености, јер те и државни органи подржавају у томе,иако си вандржавни и ванустављни елеменат!!!
Глупи и бескрајно себични,лажовски попе- природан човек је творац природног људског света: он је основна ћелија постојања тог нашег света. Природан човек гради и изграђује свет какав је данас. Да ли би постојао данашњи свет без природног човека??? Да ли би „постојао“„свет“ од не-„човека“„кога“ни-„је“„створио“лажан,непо -стојећи„бог“- „од праха земаљског“„на сухој равној плочи-пустињи“, без воде, ваздуха и топлоте на себи, у вечитом леду и вечитој тами???
„Можда“ би ти такав „човек“ „одговарао“ више него данашњи? Можда си ти „од праха земаљ-ског“ па не разумеш природног човека са свим врлинама и манама? Тебе интересује човек само с манама,јер ти је основна„храна“његов јад и бе

-да, да би могао да га држиш у страху ни од чега ради својих болесних „виђења“ „ствари“!!!

Ти НИСИ нормалан природан,здравосвестан човек. Обухватило те је и оковало лудило лажног „човека“„створеног од праха земаљског“, јер са својим лажовима поповима „проповедаш“ „да је бог за све што је створио и видео рекао да је добро“, а очигледно је „створио“ тебе од „праха земаљског“, па ти је и „мозак“ од „тог материјала“,и зато не може да„створи“ нормалну здраву свест у мозгу природног човека, јер га ти не признајеш као стварност!!!
Ти и твоји попови лажови прави сте не-„људски“ сморови, неприродно и безмерно пакосни,цинични, лицемерни и до крајности покварени, гори од муђкова који су безвредни,али страшно смрде, па је непријатно бити у вашој близини.
Можда ће се једном,у неко догледно време, догодити да у твоје руке, или руке твојих попова лажова, допадне овај текст, заједно с текстовима ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА; ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ ИСТИНЕ; СВЕТЛОСТ БУДУДУЋНОСТИ, па очекујем да се„тргнеш“из заноса тог свог„религијско-верског“лудила,и „покушаш“да размишљаш нормално,здраворазумски,

природно људски,да„опоравиш“ ту своју дубоко оштећену свест,да се бар мало призовеш памети здравосвесног човека, и покушаш да станеш на природне ноге,да користиш природне руке,да ти мозак коначно пређе из „праха земаљског“у нор-малан природан мозак од холестерола и нерава, па да те здравосвесни људи прихвате као норма-лног,природног здравосвесног човека,који ће да престане да „проповеда“и „спроводи“„богохристо-вске“<u>будалаштине</u>,и да,коначно, збаци са себе ја-рам тог <u>лудила</u>, и каже свету, посебно изгубље-ним „верницима“, да си се бавио вишемиленијумс-ким„шалама“, и да је <u>време</u> да се <u>лажне</u> „цркве“и <u>лажни</u> „манастири“ <u>затворе</u> <u>за</u> <u>лажна</u>„богослужења“, да се прекине сваки улазак у њих тим„поводом“ и да постану само „туристичка атракција“, као „неми сведоци“и „споменици“ <u>вишемиленијум-ског</u> <u>лудила</u>!!!

Али,постоји трајан проблем, који ћеш,са својим лажовима поповима, тешко да решиш,и да се по-мириш с чињеницом да ниси оно што до си до сада био: својом опсесивном и болесном сујетом навикао си да твоја <u>лажна</u> „црква“ <u>буде</u> <u>изнад</u> <u>др-жаве</u> <u>Србије</u>, иако је <u>Уставом</u> <u>одвојена</u> <u>од</u> <u>ње</u>, и да <u>ти</u> се, и <u>твојим</u> <u>лажовима</u> <u>поповима</u>, <u>клања</u>

председник државе до твог пупка, и љуби твоју испружену надланицу упрљану лажима,а ти стојиш надмено,дрско и безобразно,без наклона, без померања,и показујеш свету да су они мизерија у односу на тебе,да си„бог и батина“у држави којој не припадаш,и којој не плаћаш порез,али си се поставио, а то други прихватају, па и председник државе,да будеш супервизор њиховог рада,и да, зарад својих покварених интереса, завађаш народе, под„паролом“„завади па владај“!!!

Такву поквареност,цинизам и лицемерје нећеш моћи да напустиш, јер ти неће дозволити та твоја безмерно болесна и покварена сујета!!!
Ту је још један општедруштвени проблем: има „безброј“„верника“који ти не-„верују“,прате и подржавају те у том„богохристовском“лудилу!!!

Те Порфиријеве„мисли“потврђују попови у „манастиру“ Фенек, на манастирској „слави“ која је коришћена за злоупотребу деце узраста од 4 до 7 година (три дечака, you tube), која су, научена од попова, певала:

„Цео дан се шетају по селу
свеци у новом оделу,
дугачке им и косе и браде,

на капама светле се кокарде.
Међ њим Калабић Никола,
њега возе краља Петра кола.
Борбу воде војводе четничке,
све душмане Саву напунише.
Сви четници иду преко прага,
и слушају Ђујић команданта.
Сви четници љуту битку бију,
сви се боре за своју Србију.
Сви четници иду брат до брата,
и слушају Ђујић команданта.
Сви четници љуту битку бију,
сви се боре за нашу Србију...“.

И тако, седим и размишљам, необавезно, с разлозима, и, наравно, питам:

Шта толико недостаје овој нашој данашњој лепој Републици Србији?

Шта и зашто смета лепа данашњица наше државе?

Шта треба да учинимо да бисмо опаметили окореле будале, који очигледно нису задовољни собом,а све што имају постигли су у овој држави каква јесте?

Ниједна наука или струка нису изнедриле„стручњаке“који су успели да опамете будале!

Коме и зашто требају повампирени духови зомбија?

Зашто је неко стално предодређен да буде „антипротиван“ свему што је добро и нормално?

Зашто нам треба„краљ“, кад нам је добро и лепо без„њега“?

Да ли су неки толико жељни да буду дворске луде?

Да ли су неки толико жељни да опет потече крв међу Срби-

ма зарад нечијих ненормално болесних прохтева и жеља да „владају“?

Да,постији жеља,тежња и непрекидно настојање вануставне и вандржавне лажне „српске православне цркве“ да потече та крв, инсистирањем да „врати“ лажног „краља“ на престо, без обзира на жртве и могуће проливање крви, јер то није важно за њу: навикла је да то „практикује“ вековима, „пропове-дајући“лажно „свето писмо нови завјет“,које садржи све „поруке“, „заповести“ и „претње“ лажног „Христа“, детаљно обрађене у тексту СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ.

Ту безмерну жељу да потече„српска крв“јасно је саопштио Иринеј, раније наведену са you tube, и тиме „притиснуо окидач“ за такву „акцију“:

„световна (секуларна) државна власт мора да падне по сваку цену: живео краљ“!!!

Д/

1) **У новије време све чешће и све жешће је мешање вануставне,вандр-жавне и лажне„српске православне цркве“(„СПЦ“)у послове држа -ве Србије од које је Уставом одвојена, а за „њено“ мешање јесте крива сама држава.**

Посебно је изражено безобразно, бестидно и бесрамно „диктирање“ својих „узуса“ у доношењу неких закона, за шта је надлежна једино Народна скупштина Републике Србије, као једини законодаван ор-

ган државе, којој „та“„црква“ не припада(Устав 2006, члан 11.и 44.).

Основна карактеристика неозбиљног,неодговорног и противуставног односа државе према себи и својој важности, јесте двојака:

а/ Држава,с једне стране не наплаћује порез лажној„СПЦ“,јер је привидно„третира“као одвојену од државе, чиме обмањује грађане који плаћају порез. Тиме јој је обезбедила преференције (повластице, предност, олакшице) у односу на пореске обавезнике, јер јој је омогућила да много производи и да добија, а да за то не плаћа порез.

Обезбеђени су јој безпорески комерцијални послови, јер поседу -је значајан пословни простор који издаје и за то убира ренту, као и значајно земљиште које обрађује,и многобројне производе(пример: мед, ракија...) продаје неопорезовано.

Не плаћа порез на државно земљиште на којем су лажни„религијско-верски“ објекти, а одвојена је од државе.

Таквим односом држава омаловажава грађане,редовне пореске платише.

б/ С друге стране, држава јавно обезбеђује новчане и материјалне бенефиције лажној„СПЦ“из државног буџета који се у великој мери пуни новцем редовних пореских обавезника:

Буџетска подршка за социјално осигурање попова, опсесивних неуротичних и професионалних лажова: уместо да њихов послодавац плаћа социјалне доприносе за пензијско и здравствено осигурање, то плаћа држава из свог буџета, добрано напуњеног новцем пореских обавезника. С тим у вези,како се и како треба да се осећају порески обавезници атеисти и остали „порески“ грађани, који знају да се њиховим новцем финансирају они који су „одвојени од државе“, а лажу све у држави којој не припадају, уз немерљиву ароганцију!!!

Једном приликом,у 2020. години,Иринеј је рекао: „Прихватам компромис о Косову и Метохији само ако остане у саставу Србије“!

Да ли можемо да тако нешто замислимо и прихватимо од „лажног „органа“лажне„СПЦ“, која јесте Уставом „одвојена од државе“,а„њен“„поглавар“се поставља и као супервизор и као „најважнији орган“у држави, који се „пита за све“ и „одлучује о свему“,у држави којој Уставом не припада, и који не плаћа порез??? И то дозвољава држава!!!

Ни у једном уставу до данас лажна„СПЦ“ није одлучујући фактор у држави, нити „својом“„црквеном влашћу“чини било који део државне власти. Од 1941. обавезно је„одвојена од државе“

Заговорници лажне„демократије“ успели су да протуре само лажну и ругобну „религијско-верску“ „песму“ као лажну и шовинистичку „химну“,али нису успели до данас да„уведу“лажну„СПЦ“у државу, па је непрекидно „одвојена од државе“, без обзира што „говоркају“ да „има“ „историјску улогу“у „стварању“ Србије и „опстајање Срба“. Њена„улога“јесте минорна: „надувала“је теократија. Сва њена „улога“јесте у лагању„верника“и искоришћавање државе за своје лажовске, преварантске и манипулаторске циљеве!!!

2) **Нека сведочанства(докази) лажи „СПЦ“:**

а)

„Божићна посланица СПЦ“,2021: „Придржавајте се мера против ко-роне, тако поштујете светињу живота“.

Наводим сведочанство(доказ) те лажи

Лажно „свето писмо нови завјет“(2002.):

„Који чува живот свој, изгубиће га, а који изгуби живот свој мене ради, наћи ће га“(„Матеј“,10.39.);

„Јер ко хоће живот свој да сачува, изгубиће га; а ако ко изгуби живот свој мене ради, наћи ће га“(исто,16.25.);

„Јер ко хоће живот свој да сачува, изгубиће га, а ко изгуби живот свој мене ради и јеванђеља онај ће га сачувати“(„Ма

-рко“,8.35.);
„Јер ко хоће живот свој да сачува, изгубиће га; а ко изгуби живот свој мене ради, тај ће га сачувати“(„Лука“,9.24.);
„Који воли живот свој изгубиће га, а ко мрзи живот свој на овоме свијету сачуваће га за живот вјечни“(„Јован“,12.25.)

Не верујем да може неко да остане равнодушан према овим „Христовим“„порукама“, које јасно значе да не треба да во -лимо живот свој, и упућују нас у смрт, јер нам је „то“ „је-ни прави пут“- „самоубиство“!!! Детаљније о то -ме у тексту СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ.

Где је у тим„порукама“лажна„светиња живота“???

б)

„Синод:Закон о истополним заједницама је неприхватљив за СПЦ“ где „каже“:

„Недопустиво је истополне заједнице законски изједначити са бра-ком и породицом,јер се тако дискриминише брачна заједница, хришћанска вредност...“(?).

Наводим сведочанства(доказе) те лажи

б-1) Лажно „свето писмо нови завјет“(2002):

„Јер сам дошао да раставим човјека од оца његовог и кћер од матере њезине и снаху од свекрве њезине“(„Матеј“,10.35.
„И непријатељи човјеку постаће домаћи његови“(исто,10. 36.)
„Који љуби оца или матер већма него мене, није мене досто-јан; и који љуби сина или кћер већма него мене, није мене до-стојан“(исто, 10.37.)

То је„хришћанска вредност“брака и породице„коју“„про-

поведа“ лажна „СПЦ“(?)!?!

б-2) Посебно ваља нагласити брак као „хришћанску вредно -ст“:

Наравно, долазимо у обавезу да се подсетимо„кључних“„божијих за -повести“ везаних за ту тему.

„Седма заповест“: „Не чини прељубу“!

„Десета заповест“: „Не пожели ништа што је туђе“!

Како и зашто се „догодило“ да се „појави“ „дух свети“ и „оплоди“ „удату жену“,поред „живог мужа“с„којим“је „била“у „браку“, што је „потврђено“и у„светом писму нови завјет“,2002.:

„А Јаков роди Јосифа, мужа Марије...“(„Матеј“1.16.)„„А Јосиф муж његов...“(исто,1.19.), „...Јосифе,сине Давидов, не бој се узети Марију жену своју; јер оно што се у њој зачело од Духа је Светога“(исто,1. 20.), „Уставши Јосиф ... узе жену своју“ (исто, 1.24.).

Постоје два „могућа тумачења“:

1/ „Марија“и „Јосиф“„су“„били“„у браку“, у којем није„била“„дјевојка“,јер не можемо да замислимо да „муж његов“ и „она“ нису имали сексуалан однос, а живе у једној кући и у једном брачном кревету!

2/ Ако покушамо да тумачимо да је „Марија“била „дјевојка“у „браку“, намећу се питања везана за:

а) Зашто је„бог“„прекршио“ „своје“„седму“и„десету“„заповест“и послао„духа светога“у туђ „брак“да „оплоди“ „удату жену“???

б) Зашто је „дух свети“„оплодио“ „невину дјевојку“, ако је „Јосиф муж његов“ желео да има „невину дјевојку“поред себе, како би што дуже „уживао“у„њеној“ „младој лепоти“???

Дакле, „бог“, сексуални маниjак и хохштаплер, „послао је“ „свог“ „духа светога“,такође сексуалног маниjака и хохштаплера, да „силује“ „удату жену“, била или не била „дјевојка“, али је у „браку“, па да таквим „чином“„учини“„прељубу“,да„пожели што је туђе“и да „створи“ копиле, које је„постало“*„Ово је син мој љубљени који је по мојој вољи“(„Матеј“,3.17.)*, и „нови бог“, јер га је „родила“, у календарима:„пресвета богородица“, „света богородица Марија“, „блажена дјевица Марија“, познатија као „мајка божија“.

„А Марија рече анђелу: Како ће то бити кад ја не знам за

мужа?“(„Лука“, 1.34.). „То“-„не знам за мужа“,„значи“да,„**није имала**“ **сексуалан однос** с „**њим**“, тј.**„тврдила“„је“да„је“„невина дјевица“**!!! **Без обзира на то„њено“„упозорење“да је„невина дјевица“ и „бојазан“„шта ће да каже Јосиф, муж њезин“:**

„И одговарајући анђео рече јој: Дух Свети доћи ће на тебе, и сила Вишњега осјениће те;зато и оно што ће се родити биће свето, и назваће се Син Божији“(исто, 1.35.).

Дакле„„тај“„дух свети“, силоватељ,сексуални манијак и хохштаплер „дошао је на њу“(„Марија“)и„осјенио је“-„оплодио“ „удату жену“(„била она дјевица или не“) „силом свевишњег“,такође силоватеља, сексуалног манијака и хохштаплера, без „знања мужа Јосифа“!

Како „рече“„анђео“-„„...и назваће се Син Божији“, што„доказује“да није„син Јосифов“, него„божије копиле“ с „удатом женом“!?!?

После - „„...Марија...нађе се да је затруднила од Духа Светога“(„Матеј“1. 18.),

„догоди се“ - „А Јосиф муж њезин,буд-ући праведан и не хотећи је јавно изобличити, намисли је тајно отпустити“(исто,1.19.)„„И не знадијаше за

њу *док не роди сина...“(исто,1.25.)!!!*

„Аутори“„тог“лажног„јеванђеља“сами су до -казали да„то“„дете“није„Јосифово“, већ „да“„његова жена“„Марија“„носи“ „туђе дете“, што „значи“-„копиле“, „па је жестоко озлојеђен и љут“што„га“ „је“„жена његова“„преварила с другим“, и „тако“„га понизила пред светом“!!!

То копиле„„Христ“, јесте„темељ“лажне „религије“„хриш-ћанство“и лажне „српске православне цркве“, која „проповеда“ „све то“!!!

„Божијим“„поступком“,преко свог„духа светога“, „силовањем“,сам је „прекршио“„своје заповести“и путем лажног „светог писма но-ви завјет“„озаконио“„копилад“као„највећу хришћанску вре -дност“,јер је„Христ“„божије копиле“,и као„нови бог копиле“ јесте„темељ“такве копилетове „цркве“ - „Посланица светог а-постола Павла Римљанима“: *„12 Живот хришћана у Цркви као Тијелу Христовом*“и „Прва посланица светог апостола Павла Ко-ринћанима“: *„12 О даровима и јединству Тијела Христовог-Цркве*“,дакле,лажна „црква“„јесте“„тијело копилета“! Сви „хришћани“ улазе у„тијело копилета“и„моле се“! Сви „хришћани“ се „моле“ „божијем копилету“!!!

„Хришћанска вредност“ јесте „копиле“!!!

„Хришћанска вредност“ јесте силовање удатих жена!!!

Брак није „хришћанска вредност“, јер је„својим поступком“„бог“ „озаконио“прељубу и блуд, па би „његове заповести“ могле да гласе: „чини прељубу“ и „пожели што је туђе“!!!

У лажној „Првој књизи Мојсијевој-постање“ „пише“:

„Видећи синови Божји кћери човјечије како су лијепе,узимаше их за жене које хтјеше“(6.2.),

„...кад се синови Божји састајаху са кћерима чо-вјечијим,па им оне рађаху синове...“(6.4.).

Јасно је„написано“ да су„постојали“„синови Божји“, па „није имао потребу“да „буде“с„Маријом“, „удатом женом“, али је„очигледно“„желео“ „копиле“ с„њом“, а„рекао је“: „*А Господ рече: неће се дух мој до вијека прети с људима,јер су тијело...“(6.3.).*

Какав и колики је лажов и покварењак, силоватељ и

хохштаплер„тај“лажан„дух“!

Посебна, додатна лагања:

а/ ***„Па ће родити сина,и надјени му име Исус...“ („Матеј“,1.21.),***

„Ето,дјевојка ће зачети,и родиће сина, и надјенуће му име Емануил...“(исто,1.23.).

Ту је„јасно“„„децидирано“„написано“- „дјевојка *ће зачети*“и„родиће“„Исуса“ и „Емануила“!!!

б/ **„Дјевојци *зарученој за* мужа,*по имену Јосиф...и* дјевојци *бјеше име Марија“(„Лука“,1.27.).***

„Дјевојка“која „има“ „мужа“?!?!?

Муж или супруг јесте назив за мушког брачног друга, односно члана брачне заједнице.

***„И ушавши к њој анђео рече:* Радуј се *благодатна! Господ је с тобом, благословена си ти међу женама!(исто,1.28.).* Ту није „дјевојка“! „Унапређена“ је у„жену“, јер *„...и ево зачећеш и* родићеш сина*...“(исто,1.31.)*!**

„Радуј се“ и „благословена си“што ћеш да будеш силова-

на и што ћеш да родиш копи -ле!!!

„...Благословена си ти међу* женама,*и благо -словен је* плод утробе твоје*“(исто,1.42.).

Посебно је присутно да не пише *„благословена си међу* дјевојкама,невиним *дјевицама јер ћеш* невина *да зачнеш и* невина *да родиш*“,јер у римокатоличком календару пише *„Блажена Дјевица Марија*“!!!

С тим у вези,

1/ Поводом лажног „божића“ „хришћани“ треба да„упућују“„поздрав“: „мир божији, копиле Христос се роди“; „ваистину се роди копиле“!!!

2/ Поводом лажног„васкрса“: „копиле Христос васкрсе“; „ваистину васкрсну копиле“!!!

в/ *„У вријеме Ирода,цара јудејскога,бијаше неки свештеник од реда Авијина, по имену Захарија,и жена његова од кћери Аронових,по имену Јелисавета“(„Лука“,1.5.),*

„И немаху дјеце,јер Јелисавета бјеше неро-

ткиња, и бијаху обоје већ поодмаклих година“(исто,1.7.),
„А анђео му рече:Не бој се,Захарија,јер је услишена молитва твоја;и жена твоја Јелисавета родиће ти сина,и надјенућеш му име Јован“(исто,1.13.),
„...и испуниће се Духа Светога још у утроби матере своје“(исто,1.15.),
„И рече Захарија анђелу: По чему ћу ја то познати? Јер ја сам стар и жена је моја у годинама“(исто,1.18.),

„А послије оних дана затрудње Јелисавета жена његова,и крijаше се пет мјесеци говорећи:“(исто,1.24.),
„Тако ми је учинио Господ у дане ове у које погледа на ме да ме избави од срамоте међу људима“(исто,1.25.).

Посебно интересантно:

„А Јаков роди Јосифа,мужа Марије,од које се роди Исус звани Христос“(„Матеј“,1.16)

„...и жена његова од кћери Аронових, по имену Јелисавета“(„Лука“,1.5.)
„Дјевојци зарученој за мужа ... и дјевојци

бјеше **име Марија*“(исто,1.27.).***

„Аутори“лажних„јеванђеља“нису се „удостојили“ да детаљније „представе“ Марију, да јој наведу„порекло“, као што су учинили с Јелисаветом,која је мање„битна“ од Марије, па су је инкогнито„убацили на мала вра-та“, и то с омаловажавањем, јер су „написали“-*„од које се роди Исус звани Христос“* као да је „отпао“од ње, а не да га је „родила“- *„која роди“*,или *„која је родила“*!!!

Дакле, и Јелисавети је„господ“,силоватељ, сексуални манијак и хохштаплер„„послао“ „духа светога“,силоватеља, сексуалног мајака и хохштаплера, да је „оплоди“, па ће „мали Јован“ *„још у утроби матере своје“* *„испуниће се Духа Светога“*!!!

Намеће се закључак да је и „мали Јован“ копиле,јер није„син“Јелисавете и Захарија, већ је„син“ Јелисавете и „господа“: Захарија је „саопштио“„пре оплодње“ Јелисавете - *„По чему ћу ја то позна-*

***ти*? *Јер* ја сам стар...“!!!**

Захарија је „очух“ Јованов, као што је Јосиф „очух“ Христов!!!

Неспорно се намеће закључак:

***„Тада дође Исус из Галилеје на Јордан Јовану да га крсти“(„Матеј, 3.13.)*: копиле Јован „је“„крстио“ копиле Исуса!!!**

Лажна„крсна слава“-„свети Јован“треба -ло би да „буде“- „свето копиле Јован“!

„Благословена је свака силова -на *невина дјевица* и сва -ка силована удата же- на када роде копиле!!!“

Јасни докази да „СПЦ“ лаже!!!

О тој „теми“ пише и у тексту ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ ИСТИНЕ.

в)

У оквиру„залагања“за родну једнакоправност, из лажне „СПЦ“ „кажу“:

„Мушкарац и жена су једнаки пред богом“(?).

в-1) Лажна „Прва књига Мојсијева постање“:

„И Господ Бог створи жену од ребра,које узе Адаму...“(2.22.)

„Ту“ је лажан „бог“„јасно“ и „недвосмислено“ „створио“ „жену“као мизерно биће, недостојну да буде„створена“као „човјек“, већ као„део“„његовог тела“ – „ребро“!!!

Где се „ту“ види да су „мушкарац и жена једнаки пред богом“???

С тим у вези, прочитајмо„написано“у лажној„Првој књити Мојсијевој-постање“:

„А створи Господ Бог човјека од праха земаљскога...“(2.7.)

„И Господ Бог пусти тврд сан на Адама, те заспа; па му узе једно ребро, и место попуни месом“(2.21.)

„И Господ Бог створи жену од ребра,које узе Адаму“(2.22.)

„А Адам рече: сада ето кост од мојих кости, и тијело од мојега тијела“(2.23.)

Размишљајмо:

а/ Пре„стварања“,у току„стварања“,и после„стварања“ *„човјека од праха земаљскога“*,„бог“ није „створио“ „месо“,јер се не„појављује“његово„стварање“у целој лажној„књизи“, и даље!!! То доказује да је *„човјек“*„остао“ *„прах земаљски“*у целој лажној „књизи“,у свим лажним„светим књигама“ и у лажној„светој истини“!!!

б/ У„тврдњи“„...*па му узе једно ребро,и мјесто попуни месом*“доказује да је„попуњено месом“ само место из којег је„узето ребро“,дакле,то је једино место на „телу Адамовом“„које“„је“„бог“„попунио месом“-цело„тело Адамово“,сем „тог меса“, „остало“је „прах земаљски“„за вјеки вјекова“!!!

в/ С обзиром да је„бог“„створио“ *„човјека од праха земаљског“*,а није„створио“„месо“, доказује да је„ребро“ остало *„од праха земаљског“*, јер није „написано“ да је„кости“„створио“од „другог материјала“!!!

г/ С обзиром да„бог“ *„створи жену од ребра, које узе Ада му“*, и да је „то ребро“„остало“ „прах земаљски“, доказује да „је“ „створио“ „жену“ од *„праха земаљског“*, без меса, „као“и„Адама“, и да су„такви“„остали“до „смрти“!!!

Једино може да се прихвати као тачно да су „мушкарац и жена једнаки пред богом“као неизмењен „прах земаљски“, без меса и кости!!!

Према том „основу“, данас бисмо сви,и људи и сви живи,били од„праха земаљског“,и„од земље“,без меса и костију„*„јер Господ Бог створи од земље све звијери пољске и све прице небеске ...“(2.19.)*!!!

Даље:

Лажан „бог“„рече“:

„А жени рече: теби ћу многе муке задати кад за-

трудниш, с мукама ћеш дјецу рађати, и воља ће твоја стајати под влашћу мужа твојега,и* он *ће* ти бити господар*“(3.16.),

„И поживје Адам сто и тридесет година, и* роди сина *по обличју својему, као што је он, и надједе му име Сит“(5.3.),

„А* родив *Сита поживје Адам осам стотина година,* рађајући синове *и* кћери*“(5.4.)

Уочљива различитост у односу лажног„бога“пре-ма жени и мушкарцу: жену је„проклео да ће имати муке кад затрудни и да ће у мукама дјецу рађати“,а„Адама“није „проклео“да не„рађа“, или„да ће имати муке кад затрудни и да ће у мукама сина да роди“, па„је“у „сто тридесетој години родио сина Сита, по обличју својем“, а затим, до „своје осамстоте године рађајући синове и кћери“ „без болова и мука“, и„као такав родиша“ да „буде жени господар“, као што су у даљем тексту мушкарци „родили“ „силне потомке“, без да их је једна жена родила!!!

Да ли је „то“„доказ“лажне „СПЦ“ да„мушка -рац и жена су једнаки пред богом“???

Даље:

„И Господ Бог изагна га из врта Едемскога да ради земљу, од које би узет“(3.23.)

Јасно пише *„изагна га“; „да ради“; „узет“*, што децидирано значи да се то односи на једног мушкарца(„Адам“)!!!

Дакле,није изагнао„жену“(„Јева“)!!

„Остала“је у„врту Едемском“„за вјеки вјекова“, без „Адама“, јер:

„И* изагнав човјека *постави пред вртом Едемским херувима с пламенијем мачем,који се вијаше и тамо и амо, да чува пут ка дрвету од живота“(3.24.)

Дакле,није постојала „могућност“да се поно-во„састану“,и„да“*„Послије тога Адам позна Јеву жену своју,а она затрудње и роди Каина...“(4.1.), „И роди опет брата његова Авеља...“(4.2.)*!!!

„Ту“ је „престало“„стварање“ „света“!!!

Да ли је „то“ за лажну „СПЦ“ „мушкарац и жена су једнаки пред богом“???

И даље тражимо„потврду“за„мушкарац и жена су једнаки пред богом“:

„И поживје Адам сто и тридесет година, и роди сина...“(5. 3.); „И родив Сита поживје Адам осам стотина година, рађајући синове и кћери“(5.4.); „А Сит... роди Еноса“(5.6.); „А родив Еноса поживје Сит ... рађајући синове и кћери“(5.7.), „А Енос...роди Кајинана“(5.9.), „А родив Кајинана поживје Енос...рађајући синове и кћери“(5.10.), „А Каинан...роди Малелеила“(5.12.); „...поживје Кајинан... рађајући синове и кћери“(5.13.), „А Малелеило ... роди Јареда“ (5.15.), „... поживје Малелеило...рађајући синове и кћери“(5.16.), „А Јаред...роди Еноха“ (5.18.), „...поживје Јаред ... рађајући синове и кћери“ (5.19.)„А Енох...роди Матусала“(5.21.), „...поживје Енох рађајући синове и кћери“(5.22.), „А Матусал ... роди Ламеха“ (5.25.)„...поживје Матусал...рађајући синове и кћери“(5.26.) „А Ламех...роди сина“(5.28.), „...поживје Ламех...рађајући си-нове и кћери“(5.30.), „А Ноју кад би пет стотина година,роди Ноје Сима, Хама и Јафета“(5.32.);

„Хус роди и Неврода...“(10.8.), „А Месрајин роди Лудеје и Ене-меје и Лавеје и Нефталеје(10.13.), И Патроседје и Хасмеје...“ (10.14.), „А Ханан роди Сидона ...и Хета(10.15.), И Јевуседја и Амореја и Гергесеја (10.16.), И Евеја и Арукеја и Асенеја (10. 17.), И Арадеја и Самареја и Аматеја(10.18.)“;

„А родив Арфаксада поживје Сим...рађајући синове и кћери“ (11.11.), „А Евер...роди Фалека“(11.16.), „...поживје Евер...ра-

ђајући синове и кћери“(11.17.),„А Фалек...роди Рагава“(11.18 „...поживје Фалек ... ражајући синове и кћери“(11.19.), „А Рагав...роди Серуха“(11.20.), „...поживје Рагав...ражајући синове и кћери“(11.21.), „А Серух...роди Нахора“(11.22.), „...поживје Серух...ражајући синове и кћери“(11.23.), „А Нахор...роди Тару“(11.24.), „...поживје Нахор ... ражајући синове и кћери“(11.25.), „А Тара ...роди Аврама, Нахора и Арана“(11.26.), „И умрије Аран прије* **Таре оца** ***својега...“(11.28.).

Где се „ту“ види да су „мушкарац и жена једнаки пред богом“, кад само мушкарци неприродно „рађају“, а жене не рађају?? Чак је мушкарцу„дато“женско име„Тара“, јер пише:„*И* умрије*Аран прије* Таре оца *својега*“!!!

У вези с тим:

У лажној не-„књизи“„аутори“су„дошли“до сопственог тешког апсурда - изједначили су„човјека“и„мушко“,а„жену“су„одвојили“,где је јасно означено да „она“ не припада категотији„човјек“, већ „некаквој“„категорији“-„човјечица“:

„...нити бјеше* човјека *да ради земљу...“(2.5.),

„А створи Господ Бог* човјека *од праха земаљскога...“(2.7.)

„...намјести* човјека*,којега створи“(2.8.),

„...*човјека *намести га у врту...“(2.15.),

„И запријети ...*човјеку*...“(2.16.),

„И рече Господ Бог: није добро да је* човјек *сам; да му начиним* друга *према њему“(2.18.),

„И Господ Бог* створи жену од ребра*...“(2.22.),

„...Нека јој буде име* човјечица*,јер* је узета од човје-ка*“(2.23.),

„За то ће* оставити човјек *оца својега и матер своју, и прилијепиће се к* жени својој*, и биће* двоје *једно тијело“ (2.24.)

„...*човјек *поста један од нас...али* сада *да не* пружи *руке своје и* узбере *и с дрвета од живота,и окуси...“(3.22.),

„...изагна* га *... да* ради *земљу, од које би узет“(3.23.),

„И* изагнав човјека*...“(3.24.).

У свему томе„аутори“су„јасно“и„прецизно“„одреди-ли“:

Лажан„господ бог“је „изагнао“ „човјека“-„муш-карца“(„Адам“),али није„изагнао“„жену“(„чо-вјечица“), „јер је узета од човјека“!!! „Жена“(„човјечица“)је„остала“у„вр-ту едемском“-„вечно“,без„Адама“!!! Још један изразит апсурд „аутора“„новог завјета“:

У лажним„јеванђељима“„аутори“су „одредили“да „је“ лажан „Христ“(невероватно и ван памети):

(1) „Син божији“

„Матеј“: 3.17; 8.29; 14.33; 16(наслов); 16.16; 17.5; 26.63;

27.40; 28.019.;
„Марко“: 3.11; 5.7; 9.7; 14.61.;
„Лука“: 1.32; 1.35; 3.22; 3.38; 4.3; 4.9; 4.41; 8.28; 9.35; 10.22; 22.70; 23.34; 23.46.;
„Јован“: 1.34; 1.49; 3.16; 3.17; 3.18; 3.35; 3.36; 5.25; 5.28 6.29; 7.69; 11.36; 19.7.

(2) „Син човјечији“

„Матеј“: 8.20; 10.23; 11.19; 12.8; 12.32; 12.40; 13.37; 13. 41; 16.27; 16.28; 17.9; 17.12; 17.22; 18.11; 19.28; 20.18; 20. 28; 24.27; 24.30; 24.37; 24.44; 26.2; 26.24; 26.45; 26.64.;
„Марко“: 2.10; 2.28; 8.37; 9.12; 9.31; 10.33; 10.45; 13.26; 14.21; 14.41; 14.62.;
„Лука“: 3(23-38, где су„укључени“: „Адам“„Авраам“ и„Давид“, „уз“ још 71 „отац“/„човјек“/ и „бог“); 5.24; 6.5; 6.22; 7.34; 9.22; 9.44; 9.56; 9.58; 11.30;12.8; 12.10; 12. 40; 17.26; 17.30; 18.8; 22.22; 22.36; 22.48; 22.69; 24.7.;

„Јован“: 1.51; 3.13; 3.14; 5.27; 12.23; 12.34; 14.31.

(3) „Син Давидов“

„Матеј“: 1.1; 12.23; 15.22; 20.30; 20.31; 21.9; 21.15.
„Лука“: 3.31; 18.38; 18.39.;
„Марко“: 10.47; 10.48.;
„Јован“: 7.42. („...од сјемена Давидова...“).

(4) „Син Авраамов“(„...Авраамова сина“)

„Матеј“: 1.1.

Дакле - у„новом завјету“„Исус“јесте: 39 пута „син божији“, 64 пута

„син човјечији“, 13 пута „син Давидов“, и једном „Авраамов син“, што јесте укупно 75 „оче-ва“(„Лука“, 3.23-38.),а само„једна жена“„„мајка“- „Марија“, која „је“,по„писању“„аутора“„новог за-вета“, „примила“„сјеме“75 оче-ва у миленијумском „распону времена“?!?!?

Да ли ико„може да замисли“да „се“74 „човјека“и„бог“„испоре-ђају“на„једној жени“у„милени-јумском распону“,да„би“(„Мари-ја“) „могла“да „роди“ „сина бо-жијег“„сина човјечијег“„„сина Давидовог“ и „Авраамовог си-на“- лажног „Исуса“(копиле)???

Јасни докази лажи:

1/ У наведеним нумеричким одре

-дницама у поднаслову„Син божи-ји“ јасно је означено да су „аутори“ „одредили“лажног„Христа“као „сина божијег“,што значи да не може да „буде“„син човјечијн“„син Давидов“или „син Авраамов“!!!

Лажан„бог“није „човјек“,већ „је“ „дух“!!! „Божије“нема „везу“с„човјечијим“(„Лука“,1.35.)!!!

„То“је „потврђено“:

„...у име Оца и Сина и Светога Духа“ („Матеј“,28.19.);

„И глас с небеса који говори:Ово је Син мој љубљени који је по мојој вољи“(исто,3.17.);

„... Ти си Син мој љубљени који је по мојој вољи“(„Марко“,1.11.);

„...Ти си Син мој љубљени,ти си по мојој вољи“(„Лука“,3.22.)

С обзиром да су„аутори“ноторне непис-мене будале,нису били„сигурни“у то, па су„одлучили“да„осигурају“„то“„сином човјечијим“„сином Давидовим“ и „Авраамовим сином“, и„направили“ су „Христа“ као сурогат - „мешавину“ неизмешивог,а„Марију“су„тиме“тотално омаловажили, понизили,обешчастили, „убили“„достојанство“„жене“-„мајке“: „приказали“ су је као„белосветску сваштару“ тј.„курву“којој„није било важно“ „ко“ће да је„оплоди“,а да„то“ не„буде“„муж Јосиф“!!!

Дакле: „одређеношћу“да„је“„син божији“, тј.„син“„бога“и „Марије“, „одређено“је да је„Исус“копиле за „Јосифа“, јер није „његов“„син“с „Маријом“-не пише ни на једном

месту да „је“„Јосифов син“!!!
2/ У лажној„Првој књизи Мојсијевој-поста ње“„јасно“је„одређено“да је„човјек“=му -шкарац, што значи да је лажан „Христ“ „син мушкарчев“, јер се не спомиње „жена“ („човјечица“), већ само„син човјечији“,зато што се у „новом завјету“спомиње само„човјек“ као„непосредна веза“ с„Христом“,без присуства „жене“!!!
Посебно је важно да напоменем да код„Луке“(3. 23-38.) „пише“да је лажан „Христ“„имао“„као оца“- „бога“, „Давида“„„Авраама“,и„још“72„оца“(где је „укључен“ чак и „Адам“!?!)!!!
Како је„могло да се догоди“да „они“, пре „бога“, буду с „Маријом“, а „није постојала“ у „њихово“„време“с размаком„времена“„бар 1000

и више година“?!?

„Постојањем“„сина човјечијег“искључује „постојање“„сина божијег“,јер„човјечије“ не може да буде „божије“, и обратно - „постојање“„сина божијег“искључује„постојање“„сина човјечијег“!!!

Дакле: непостојањем „сина божијег“, него„постојањем“„сина човјечијег“, „аутори“ су„одредили“да је „Исус“копиле за „Јосифа“,јер ни „ту“ није „син Јосифов“, већ „син човјечији“ од „многобројних очева“(„човјека“)и„Марије“,где није „отац Јосиф“!!!

3/ Ако „би био“ „син Давидов“, „примењује“се 2/, што „значи“ да није„син божији“!!!

Поред наведеног океана лажи у

лажним не-„светим књигама“и лажној не-„светој истини“, додајем једну тешку лаж у лажног„Јована“- „Зар не ре-че Писмо да ће Христос доћи од сјемена Давидова и из села Витле-јема где бјеше Давид“ (7.42.), као да нису „написали“ пре „тога“: „Лука“- „...Дух Свети доћи ће на тебе, и сила Вишњега осјениће те; зато и оно што ће се родити биће свето, и назваће се Син Божији“(1.35.)!!!

Размак времена између„Давида“и„Марије“„од које се роди Исус звани Христос“„могао би“ да „буде“„замишљених“ око 1000 година(?)! Како је„то сјеме Да-видово“„могло да доспе“ до „ње“???

И„откуд“,и„зашто“„„сјеме Давидово“,кад„је“„већ“ „одређено“ „да“ „је“ „син божији“???

„Аутори“су„ту“„негирали“ и„омаловажили“„бога“!!! Поред тога„„постојањем“„сина Давидовог“, „одређено“је да је „Исус“ копиле „Давида и Марије“, јер„отац“није „Јосиф“„„муж Маријин“.Није ни„син божији“! С тим у вези:„*Јосифе,*сине *Давидов...*“ („Матеј“, 1.20.)„„аутори“су„одредили“ да„је“и„Јосиф“„син Давидов“, па „закључујемо“ да „су“„Исус“ и „Јосиф“„синови Давидови“,што„би“ „значило“да су„браћа по оцу“!!! Додатно:„Давид цар роди Соломона са Уријиницом“(„Матеј“, 1.6.)-близанце! Важно: „Давид“ није постојао, јер га није „родио“„отац“„Јесеј“, а ни „ње-

га“ <u>није</u> „родио“„отац“„Овид“... !!!

4/ *„Родослов Исуса Христа* ...<u>Авра</u>-<u>амова</u> <u>сина</u>*“(„Matej“, 1.1.).*

<u>Као</u> <u>у</u> 3/.

<u>Дакле</u>:„Аутори“ су„јасно“ „деци-дирано“„дали“ у „знање“ да „Христ“ <u>није</u> „само“ „<u>син</u> божији“, <u>него</u> и „<u>син</u> човјечији“„<u>син</u> Да-видов“„Авраамов <u>син</u>“, <u>чиме</u> <u>су</u> „доказали“„да“ <u>нису</u> <u>били</u>„сигурни“у <u>ла</u>-<u>жну</u>„моћ“ <u>лажног</u>„бога свога“, па су„<u>створили</u>“<u>лажног</u> „<u>многоструког</u> <u>сина</u>“ - „<u>многоструко</u>

копиле“,с„многобројним очевима“и „једном мајком“,и„све то“„нато-варили“ на обешчашћену„Марију“!!! Невиђене гадости у лажном„светом писму нови завјет“!!! Да ли ико нормалан, здравосвестан,може да прихвати те будалаштине„написане“у лажном „новом завјету“ као лажну „свету истину“??? „Аутори“су наметнули закључак:

С обзиром„да“„је“„Исус“ „син божији“„син човјечији“„син Давидов“ „син Авраамов“, где се ниједном не спомиње„да“„је“„син Јосифов“,

„аутори“су нам„дали“„право“да зак-ључимо„да“„је“„Христ“„вишеструко копиле“, „јер“„га“ „је“„родила“ „Марија,жена Јосифова“,с„мноштвом очева“, али не с „њим“!!!

Поред тога: у лажним „светим књигама“и у лажној „светој истини“ нигде, ни на једном месту, не„пише“„да“„је“ „Исус“„Маријин син“-„мајкин син“, јер је„ауторима“било„важно“да„он“буде „син оца свога“,без обзира ко је „отац“и „колико их има“!!!

То јесте„свето мноштво“(„одредили“га„аутори“):

„У име свих очева, сина(божијег,човјечијег,Давидовог и Авраамовог) и светога духа“-„Христ“„јесте многоструко

„копиле“!!!

То је најважнији показатељ да је лажно„свето писмо стари и нови завет“темељ,извор,полазиште и подстрек свих гадости и неморала, „оправданост“ свих неверстава, неваљалстава и људских покварености,као „најсветије хришћанске вредности“, у којима је свим поступцима„хришћански“ „озакоњено“ да „важе“лажне„заповести“лажног„бога“, али овде разјаш

-њене и„искристалисане“ 7.-„чини прељубу“ и 10.- „пожели што је туђе“, да би се„рађала“копилад!!! То је пун показатељ немерљиве немо-ралне прљавштине!!!

Да ли је за лажну „СПЦ“ и то„показатељ“„да“„су“„мушкарац и жена једнаки пред богом“???

„Друштво не би могло да се дегене -рише до садашњег ужасавајућег нивоа без помоћи хришћанства ... Ко искрено има за циљ радикалне промене у друштву, ко стреми да ослободи човечанство од пошасти

зависности и беде, мора да окрене леђа хришћанству... хришћанство је претворило земљу у долину суза увек чинећи живот слабом, болесном ствари, увек усађивајући страх у човека...хришћанство је завера незнања против разума, таме против светлости,потчињености и ропства против независности и слободе;порицање снаге и лепоте,противно афирмацији радости и дивоте живота...“- Емма Голдман.

„Хришћанство...непријатељ живота...истина је већ окренута на главу. У чијем телу кола теолошка крв, тај сучелице свих ствари стоји наопако и нечасно...Хришћанство, облик смртног непријатеља према реалности ... Да је добро навући рукавице када се чита Нови завет. Близина толике нечистоће присиљава безмало на то. Након читања Новог завета свака књига изгледа чиста...хришћанство...лаж по сваку цену...на хришћанство се не „прелази“-за то је неопходно да се буде довољно болестан...само бо

-лестан ум може да се употреби ка -о хришћански ум...облик болести ...Потпун недостатак психолошке чистоће код свештеника...свеште-ник јесте лажан,јер је болестан:ње-гов инстинкт захтева да истина ни на којој тачки не задобије сво-је право. „Верник“ не припада се-би, он може да буде само средство, мора да буде трошан, потребан му је неко да га троши...Осуђујем хри -шћанство...највећа од свих замис-ливих покварености,његова воља за покварености указује на крајњу могућу покварености. Хришћанска црква ништа није поштедела сво-је покварености,од сваке вредно-сти је направила невредност,од сва -ке истине лаж, од сваке честитос-ти нитковлук душе...Паразитизам је једина пракса цркве...Хришћан -ство називам великим проклетст -вом,највећом унутрашњом иск-ва -реношћу ... називам га бесмртном љагом човечанства...најпорочнија људска врста је свештеник...“

Фридрих Ниче „Антихрист“

„Религија црквена јесте страхови

-та јавна и законита куга, која дави народ и људско и умно и материјално ... црквена религија доноси човечанству безбројна зла и невољалства“. Васа Пелагић

ДОДАТНО ЛАЖНО:

Дужност нам је да сазнамо и знамо једну од најжешћих идиот-ских лажи којом су иди-отски „аутори“ „створили“ ла-жан „људски родослов“ „сина божијег“:

в-2) Лажно „свето писмо нови завјет“(2002.) - „Матеј“

„1. Родослов *Исуса Христа,* сина *Давидова,Авраамова* сина“*(1.1.)*

„Авраам роди Исака. А Исак роди Јакова. А Јаков роди Јуду и браћу његову“(1.2.), „А Јуда роди Фареса и Зару с Тамаром. А Фарес роди Есрома. А Есром роди Арама“(1.3.), „А Арам роди Аминадава. А Аминадав роди Наасона. А Наасон роди

Салмона“(1.4.), „А Салмон роди Вооза с Рахавом. А Вооз роди Овида с Рутом. А Овид роди Јеceја“(1.5.), „А Јесеј роди Давида цара. А Давид цар роди Соломона са Уријиницом“(1. 6.), „А Соломон роди Ровоама. А Ровоам роди Авију. А Авија роди Асу“(1.7.)„А Аса роди Јосифата. А Јосифат роди Јора -ма. А Јорам роди Озију“(1.8.), „А Озија роди Јоатама. А Јоатам роди Ахаза. А Ахаз роди Језекију“(1.9.), „А Језекија роди Манасију. А Манасија роди Амона. А Амон роди Јосију“ (1.10.), А Јосија роди Јехонију и браћу његову...“(1.11.), „...Јехонија роди Салатила. А Салатил роди Зоровавеља“(1.12.), „А Зоровавељ роди Авиуда. А Авиуд роди Елиакима. А Елиаким роди Азора“(1.13.), „А Азор роди Садока. А Садок роди Ахима. А Ахим роди Елиуда“(1.14.)„А Елиуд роди Елиазара. А Елиазар роди Матана. А Матан роди Јакова“(1.15.)„А Ја -ков роди **Јосифа, мужа Марије, од које се роди Исус звани Христос***“(1.16.).*

Уочимо: „Син“који је последњи „рођен“ у „родослову“ јесте „Јосиф“- јасно и очигледно пише: „муж Марије од које се

роди Исус звани Хрис-тос“, где је јасно,де-цидирано, доказано да„Марија“није у том „родослову“-не при пада ту!!!

С обзиром да је„Ма-рија „родила“„Христа“ без„Јосифовог“уче-шћа, јер није„отац“ „његов“, а не „припада“

том лажном „родослову“, јасно је доказано да ни „Христ“ не припада том лажном „родослову“!!!

У целокупном тексту лажног„новог завета“„Јосиф“није„отац“ „Христов“!!!

С обзиром да се „родослов“ завршава с„Јосифом“, а„он“није„отац“„Христов“,доказано је да„то“ није „родослов“

„Христов“, **него** „**је**“ „**родослов**“ „**Јосифов**“!!!

Пошто„тај“„родослов“„почиње“с„А-враамом“ - „*Авраам роди Исака...*“, а „Авраам“ „има“ „родослов“у лажној „Првој књизи Мојсијево-постање“, али с „именом“„Аврам“„„кога“ „је родио Тара“, с „њим“ и „браћу“ „његову“-„Нахора и Арана“(11; 26.и27.), **дока-зано је да је и „тај“ „родослов“ „Јосифов“, јер је„родослов“у лажном** „новом завету“**наставак„родо-слова“ у** „Првој књизи Мојсије-вој-постање“, **и завршава се**

„А Јаков роди Јосифа“,где је „Јосиф“ последњи „син“у„родослословима“ који нема„везу“с„Христом“, јер му није „отац“!!! Дакле: не постоји „родослов Исуса Христа“, јер је у лажима лажног „новог завјета“и у„званичном“ лагању лажне „цркве“ - „син божији“: „у име оца и сина“,

а„бог“нема и не„даје“ „родослов“, јер „према“ лажним „тумачењима“–„бог“ и„Христ“„јесу“„једини“,без „претходника“ и „наследника“– без„родослова“!!! И,зашто би„син божији“„имао“„родослов човјечији“??? „Син божији“не мо-же да „има“ и нема

„родослов“, јер „је“ „директно“„од бога“!!!

Наравно,питамо се: какав је „то“„родослов“ у којем само „мушкарци“„рађају“„мушкарце“(„синове“)???

Да ли мушкарац„може“да „роди“„дете“, и то „сигурно“„мушко“,да би„могао“ да се „створи“„мушки родослов“ у„којем“су само„мушкарци“ „нарађали“ „мушкарце“(„синове“)???

Додатно о томе у тексту ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ ИСТИНЕ,страна 10-20

и 41-45(поднаслов „Посебно важно“).

Посебно:

Амфилохије Радовић у Пећкој патријаршији:

„Српкиње су постале мајке чедоморке. Оне у својим утробама поби -ју за једну годину више дјеце него што су побили Мусолини и Хитлер и ови који су овде на Косову и Метохији...“.

„Он“,овоземаљски ђаво и„људски“изрод, прогласио је жене Српкиње за највеће злочинце, веће и од поменутих!!!

Ако су „мушкарац и жена једнаки пред богом“, зашто у лажној „српској православној цркви“ не постоје жене-попови??? Наравно, попови ће„аутоматски“ да реагују: „жена не може да пусти дугу длакаву браду као ми“, што ће одмах да докаже лаж „мушкарац и жена су једнаки пред богом“, јер без такве длакаве браде не може да изађе пред„њега“у улози попа, па би„било“„једино решење“ да јој налепе такву„браду“и„тиме“„покажу“и„докажу“своју флоскулу„мушкарац и жена су једнаки пред богом“.

Али, не раде то, јер пуштањем толике браде дају јасно „у знање“да су једини„способни“и„ваљани“да„стану пред бога свога“,јер жена не може да„природно“изгледа„тако“, па да јој „верује њихов бог“!

У лажном „хришћанству“ постоје „мушки“и„женски“лажни „манастири“по некаквом„принципу“„аватон“, по којем мушкарац не сме да борави у„женском“, а жена не сме да борави у „мушком“„ма-

настиру“. На основу тог „принципа“ <u>жене</u> <u>не</u> <u>смеју</u> <u>да</u> <u>посећују</u> и <u>бораве</u> <u>на</u> <u>лажној</u>„светој гори“у Грчкој!

<u>Да</u> <u>ли</u> <u>је</u>„то“„доказ“за лажну„СПЦ“да„мушкарац и жена су једнаки пред богом“???

<u>Све</u> жене с„теолошким“лажним„образовањем“ <u>искључене</u> су из „црквене хијерархије“,па су само у тзв. „црквеном просветном и хуманитарном раду“,помоћни и технички„послови“: монахиње, „вероучитељице“, „уметнице“,диригенткиње и певачице у црквеном хору,продавачице, чистачице, „преводиоци“, док ауторске текстове потписују само мушкарци!!!

„<u>Све</u> у <u>свему</u>“ - „<u>тако</u>“су „<u>мушкарац</u> и <u>жена</u> <u>једнаки</u> <u>пред</u> <u>богом</u>“?!?!?

Ђ/ <u>Посебно</u> <u>изражен</u> <u>тежак</u> <u>апсурд</u> „<u>верника</u>“:

Општа,посебна и појединачна карактеристика апсурдног пос-стојања„верника“јесте изражен тежак апсурд свих,без изузетака. Њихова „једнакост“ јесте доказано „јединствена“у постојању неразума „везаног“ за „веровање“у <u>лажног</u>,<u>измишљеног</u>, <u>нестварног</u>, <u>непостојећег</u> „бога“, „који је“ у <u>лажној</u> „Првој књизи Мојсијевој-постање“:

„Потом рече Бог: нека се сабере вода што је под небом на једно мјесто, и нека се <u>покаже</u> <u>сухо</u>. И би тако“(1.9.),

„И **сухо** *назва Бог* **земља***...“(1.10.).*

Дакле,„земља“с почетним малим словом,што значи да ни-је планета,„била“,„је“само„једно“,„сухо“,„уздигнуће из воде“,једна „обична велика равна суха плоча“,без воде,ваздуха и топлоте на себи(ту је намерно искључен ве-чит „лед“, да не би реметио замишљену поставку проблема).

Дакле, понављам -„земља“с почетним малим словом није била планета већ „равна суха плоча“, без уз-вишења, воде, ваздуха и топлоте на себи.

„Верници“се„моле“„том богу“,што значи да верују у„то“ што ни-„је“ „створио“-„верују“у религијске будалаштине!

Лажна „химна“ Републике Србије је „постављена“ као „врхунско“„веровање“ у „њега“, дакле, и у „његово“ не-„стварање“ - лажна„химна“ за религиозне будале!

Исти „верници“,и у свету и у Србији,апсурдно„о-бележавају“ „Дан планете Земље“(22.04.) коју није„створио“„тај“„бог“,него приро-да,и која није „суха равна плоча“,већ округло небеско тело - планета!!!

Карактеристика неума и неразума,као„елемената“ оштећене

свести, јесте„пратеће“„стање“„религијског“лудила. То луди-ло„диктира“неумност и неразумност, али је суштина да „вер-ници“нису свесни да јесу такви, и не примећују да имају„дво-струке аршине“у свом„стању“„веровања“ да је Земља пла-нета коју није„створио“лажан„бог“, и„да“„је“„он“,једно-времано, „створио“земљу,с почетним малим словом,као„су-ху равну плочу“-„суху равну пустињу“,без воде ваздуха и топ-лоте на „себи“,у вечитом „леду“, у вечитој „тами“!!!

Покушајмо да им објаснимо то:

„Верници“не могу да једновремено„верују“у две потуно и су-штински супротстављене„ствари“, јер се оне неминовно иск-ључују међусобно!!!

„Веровање“да „је“ „бог“ „створио“„земљу“као „суху равну плочу“ у„води“искључује веровање да је Земља небеско тело, планета, коју није„створио“ „бог“.

Веровање да Земља постоји као планета,небеско тело које створила природа својим посебним процесима,неминовно ис-кључује могућност„да је не-створио“„бог“. Докази су доступни свакодневно. На you tube могу да се виде снимци Земље из све мира,како изгледа дању и ноћу.Боравци многобројних космо-наута у свемиру и њихови снимци Земље каква јесте стварно.

Питам се,наравно, како је могуће да„верници“који„обележа-вају“ Дан планете Земље не „примећују“ то што раде, јер и даље се „моле“ „том“ „свом“ лажном, нестварном и непостојећем „духу“„који“је није„створио“такву-Зем

-љу КУГЛУ у Свемиру:планету!!!

Ти „верници“, „отровани“ религијским лудилом, „ковани“тешким сувим пијанством, „вјерују“ да „је“ непостојећи„дух“(лажна„Прва књига Мојсијева-постање“):

-„створио“„све“у вечитој „тами“и вечитом „леду“;
-„створио“„свјетлост“у вечитом „леду“;
-„створио“„небо“у вечитом „леду“;
-„раставио“вечит „лед“и „уденуо“празну(вакуум) беско-начност(„небо“);
-„сабрао“ вечит „лед“из којег „нека се покаже сухо“;
-у вечитом„леду“-„и сухо назва бог земља“;
-у вечитом„леду“-„нека пусти земља из себе траву...“;
-у вечитом„леду“-„и пусти земља из себе траву...“;
-у вечитом„леду“-„и би вече и би јутро...“;
-у вечитом„леду“-„и створи бог два видјела велика...“;
-у вечитом„леду“-„нека врве по води живе душе...“;
-у вечитом„леду“-„нека земља из себе пусти душе живе“;
-у вечитом„леду“-„и створи бог звијери земаљске...“;
-у вечитом„леду“-„да начинимо човјека по својему обли-чју,као што смо ми...“- дакле, „духа“по „обличју“„духова“;
-у вечитом„леду“-„створи бог човјека по обличју својему по обличју божијему створи га; мушко и женско створи их“ - дакле, мушко и женско као „духови“;
-у вечитом„леду“-„и сврши бог седмога дана дјела своја“
-„после“ „тог“ „стварања“у вечитом „леду“- „нити бјеше

човјека да ради земљу...и створи бог чо -вјека од праха земаљског“ - дакле,није „био“ „задовољан“ „човјеком“ као „ду-хом“,па је„морао“„поново“ да га „ство-ри“„од праха земаљскога“;

-у вечитом„леду“-„и насади господ бог врт у Едему...“;

-у вечитом„леду“-„а вода тецијаше из Едема...“;

-у вечитом„леду“-„и господ бог створи жену од ребра...“;

-у вечитом„леду“-„бог створи човјека по обличју својему створи га...мушко и женско створи их“ -„то“„јесте“<u>треће</u> „стварање“: <u>прво</u> их је „створио“„по <u>обличју</u> <u>божијему</u> ство -ри га; мушко и женско створи их“,<u>дру -ги</u> пут их„створи“„од праха земаљско -га“и „од ребра“, и <u>трећи</u> пут их „ство-ри човјека по обличју својему створи га...мушко и женско створи их“.Дакле, прво су „духови“, па„прах земаљски“и „ребро“, да би опет „постали“„духови“ „по обличју божијем“;

-у вечитом„леду“-„господ бог створи од земље све звије-ри пољске и све птице небеске...“;

-у вечитом„леду“-<u>мушкарци</u> су „родили“ немер-љиво „много“ „ликова“, <u>без</u> <u>да</u> <u>су</u> <u>жене</u> <u>рађале</u> ... и тако недог-лед у <u>лагању</u> <u>и</u> „<u>ствара-њу</u>“ <u>лажних</u> „<u>родослова</u>“ „<u>мушкараца</u>“ „<u>рођених</u>“ <u>од</u>

„мушкараца“?!?!?

Ни у једном делу лажне не-„књиге“ не постоји написано да је непостојећи „дух“ „створио“ топлоту,ваздух и воду на„земљи“, и да је „отопио“ вечит „лед“!!!

Детаљно о свему томе у текстовима *НАПОМЕНА И ОСВРТИ...“ И ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА.

Наравно,питамо се: да ли смо данас „духови“или смо од „праха земаљског“и од „ребра“, и да ли су животиње,по-себно кућни љубимци,од„земље“,или смо што јесмо???

Наравно,то смо што јесмо: коштани скелет,мишићи,крв, тетиве,нерви,унутрашњи органи, ..., и све то јесте створила природа својим природним процесима!!!

Размишљам:

1)

„И створи Бог човјека по обличју својему, по обличју Божијему створи га;мушко и женско створи их“(лажна не-„књига“,1.27.),

„И благослови их Бог...“(исто,1.28.),

„И благослови Бог...“(2.3.).

Дакле, два пута„их“„је“„благосло-вио“као невидљиве, безтелес-не„духове“!!!

„Бог“је у целој лажној не-„књизи“ – „дух“ (1.2. и 6.3.).

„Дух“јесте невидљиво ништа, без суш-тине, без тела, без елемената животних, без екстремитета, без било чега што би могло да„подсети“на човека:невидљив ваздух!!!

Не постоји начин да се прецизно дефини-ше, јер нема појмова помоћу којих би могло да се уради то!!!

Остаје само у„нивоу“непрецизних прет-поставки!!!

Све постојеће може да се сигурно дефи-нише, јер му то одређује идентитет!!!

„Дух“ нема идентитет, нити може да га „има“!!!

Закључујемо да је„створио“*„човјека по* обличју својему,*по* обличју *Божијему*“ - као невидљивог,безтеле-сног „духа“!!!

Да ли „дух“„може да обрађује земљу“???

Не може!!!

2)

Зато:

„...*јер..нити* бјеше *човјека да* ради *земљу*. “(2.5.),зато што „је био ДУХ *по обличју Божијему*“, па није„мо-гао“ као „дух“ да „ради то“!!!

Па „је“:

***„А створи Господ Бог човјека од праха земаљс-кога*...“(2.7.).**

Шта је „могао“ да „ради“„прах земаљски“???

Ништа!!!

На „земљи“ није била „вода“, јер:

„Потом рече Бог: нека се сабере вода што је под не-бом на једно мјесто,и нека се покаже сухо. И би

***тако*“(1.9.),**

„*И* сухо *назва Бог* земља...“(1.10.).

Дакле, „суха земља“ је „била“ без „воде“, ваздуха и топлоте, јер се не спомињу у не-„књизи“ни на једном месту!!!

Да ли је„могао“да се„сједини“„прах земаљски“ без „воде“???

Није!!!

Да ли је и „како“је „могло“да се„створи“нормално људско тело, које постоји данас, од „сухог“ „праха земаљског“-без воде,ваздуха и топлоте???

Није и никако!!!

Да ли је„човјек“од несједињеног„праха земаљског“ могао да„ради земљу“без воде,ваздуха и топлоте???

Није!!!

Како је несједињен „прах земаљски“„знао“и„мога-о“да„ради земљу“???

Никако!!!

Чиме би„могао“да „ради земљу“, кад није постојао алат,нити би„знао“као„прах земаљски“шта је„то“, нити би „знао“ шта да „ради“ с њим???

Ничим и никако!!!

Нормално,здравосвесно питање,које ће да постави сваки читалац са здравим разумом:

Зашто је„бог“, „после“ „*И* створи *Бог* човјека *по* обличју *својему, по обличју Божијему...“(„Мојсије-1“,1.27.)„*И* благос-лови их *Бог...“(исто,1.28.)„*И* благос-лови *Бог... од свијех дјела својих“(исто,2.3.), „одлучио“ - „*А* створи *Бог* човјека *од* праха земаљскога...“(исто,1.7.)* и *„...же-ну од* ребра*...“(исто,2.22.)*(али их није„благословио“), па,затим, „поново“(трећи пут)„одлучио“„да“ „...*Кад Бог* створи човјека,*по* обличју своју створи га“ *(исто,5.1.), „Мушко и женско* створи их, и благослови их...“

(исто,5.2.)(???),
што значи да <u>није</u> „био задовољан“„човјеком од праха земаљскога“, и да <u>није</u> „био задовољан“ „*И Господ Бог* <u>створи</u> жену од ребра...“*(исто,2.22.)*,<u>па</u>„је <u>одлучио</u>“„да их <u>врати</u>“у „<u>пређашње стање</u>“-„по <u>обличју своје</u>му...и <u>благослови их</u>...“, <u>што</u>, <u>закључно</u>, <u>значи</u>:

„<u>човјек</u>“(„<u>мушко</u> и <u>женско</u>“)<u>нису</u>„<u>постали</u>“„од праха земаљскога“ и „од ребра“,већ су„<u>враћени</u>“у„<u>пређашње стање</u>“као„<u>духови</u>“„по <u>обличју Божијему</u>“(1.27.) и„по <u>обличју своје</u>му“(5.1.),и„то“„је“„<u>озаконио</u>“-„<u>и благослови их</u>“<u>три пута</u>(1.28; 2.3;5.2.) као <u>невидљиве</u>, <u>безтелесне</u> „<u>духове</u>“

а није„благословио“ „од праха земаљског и од ребра“,што„би требало“ „да значи“да је„повратком“ на „духове“„одлучио“„да“„они“(„духови“)„обрађују земљу“,и да сва„поколења“„буду“троструко„благословени“„*по обличју Божијему*“.

Дакле„„човјек“(„мушко и женско“) су„званично“,по„старом завету“:

троструко „благословени“ невидљиви безтелесни„духови“„данас“!!

С обзиром да живимо у свету који није од„праха земаљс-

ког“,од„земље“ и од„ребра“, или као„духови“, јер се свакодневно уверавамо и уверени смо да смо од костију, меса, крви и нерава, посебо што мозак, очи и сви унутрашњи органи нису од таквог„материјала“,и да постоје науке које истражују,и истражиле су сваки сегмент природног постојања, посебно медицина која се бави живим телима људи и животиња, и која је установила да нисмо „постали“ по лажној не-„књизи“, нормално би било да сваки од нас прихвати то као доказану чињеницу – истину,и да се одрекне таквих будалаштина„верованьем“ у нестварно,немогуће,непојмљиво здравој свести,и да коначно кренемо и будемо на путу истине о нама,природним бићима, и о непостојању тих лажних „бога“ и „Христа“!!!

У томе нам помажу природне науке: геологија; палеонтологија; палетнологија; еволуција живих бића; физичка антропологија;антропогенија;зоопалеонтологија;зоологија;геохронологија; геолошке ере Земље; геоморфологија; биологија; биогенеза; биофизика; људска еволуција...

Очекујем да сваки читалац ових редова о лажним „постањима“,„стварањима“и лажним„проповедима“лажне „СПЦ“,уз разумско,савесно,непристрасно и без пред-

расуда прочитане текстове *НАПОМЕНА И ОСВРТИ...; СУВО ПИЈАНСТВО; ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА; ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ ИСТИНЕ И СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ, усмери своја размишљања, осећања и веровања у природу и природно,без„веровања“у лажи о непостојећим, лажним„богу“ и „Христу“, да се посвети себи за очување здраве свести и достојанства нормалног човека. Ако неко настави да „верује“ у те будалаштине и после прочитаног, биђу уверен да му је свест оштећена!!!

Поштовани читаоче,

Ти, и сви други људи, јеси створен природно. Природа јесте закон стварања живота. Не постоји„божији човек“:то је флоскула попова-опсесивних,неуроти-чних,професионалних и болесно сујетних лажова, превараната и манипулатора,чији циљ јесте понижавање, омаловажавање, заглупљивање и крајње ниподаштавање свега природно људског у човеку.

Отргни се из наметнутих илузија, фикција и заблуда-лоших предрасуда о„постојању“ непостојећег и неприродног,из тешког сујеверја и празноверја о тим лажним„богу“и„Христу“,који јесу тежак отров против здраве свести.Одбаци„суво пијанство“ако га имаш

и ако те опседа. Живи живот у складу с природом и нормалним људским нормама. Буди свој природан, свестан, здрав човек. Веруј у себе и воли живот,своју највећу вредност,од природе дат!!!

Изађимо из дубоке и густе, непрозирне магле свести, коју је „створила“ и наметнула лажна „религија“ „хришћанство“, а одржава је лажна „СПЦ“!!!

Ту маглу свести можемо да поредимо са стварношћу у простору:

Возимо аутомобил с упаљеним кратким светлима кроз густу непрозирну маглу. Светла се не виде у њој,јер је превише густа, али свака магла има одређен простор постојања и трајање. Про-лазимо кроз њу полако,пажљиво, и сигурно желимо да је савла-дамо. Очекујемо да престане њено постојање, и да се ослободимо свих могућих притисака које изазива у нама. Уочавамо да се постепено разређује, да слаби њен утицај на вожњу, и очекујемо да видимо њен крај. Возачи који возе у сусрет нама уочавају наша светла, што им олакшава да се лакше и сигурније оријентишу у том простору. На крају, излазимо из ње освежени и орни за даљу вожњу у смеру који смо одредили, да бисмо стигли на одре-диште које желимо.

Лажно„свето писмо(стари и ниви завет)“јесте безбдан лажи из кога избија несносан смрад отрова свести „верника“!!!

Лажна„СПЦ“распирује тај смрад и усађу-је тај отров у свест залуђених „верника“! Не заборавимо да је флоскула„*А земља бјеше без обличја и пуста, и* бјеше тама *над безданом; и дух Божји* дизаше *се* над водом“највећа и најжешћа лаж„„извор“и„„полазиште“свих лажи у лажним не-„светим књигама“ и лажној не-„светој истини“!!!

Најглупље и најбесмисленије „поруке“ јесу флоскуле: „оче наш“, „у име оца и сина и светога духа“, „нека вас бог благослови“, „нека бог благослови Србију“, „боже правде“, „Христос се ро-ди“, „ваистину се роди“, „Христос васкрсе“, „ваис-тину васкрсе“!!!

„Крсне славе“јесу показатељи и мерило колико су „верници“пијандуре„религијско-верског“ сувог пијанства и „религиозне“будале!!!

Лажне „цркве“ и лажни „манастири“ јесу „неми сведоци“и „споменици“,„религијско-верске“занесености,заведености,заблуђености и за-луђености, празноверја и сујеверја „верника“-„религијско-верског“ лудила!!!

Ко„проповеда“ту лажну „религију“и све лажи у„њој“, јесте тежак„религијски криминалац“према свести„верника“и свих других људи који су сведоци трпљења тог „богохристовског терора“!!!

Лажно „хришћанство“, с лажним „светим писмом нови завјет“ јесте крајње бестидна, бесрамна и тешка неморална бљувотина лажи за испирање свести

из мозга„верника“ и пуње-
ње„богохристовском“ванразум
-ском и ванумном„пле-
вом“- „богохристовским“лудилом!!!

Лажно „хришћанство“ јесте
највећа,најбесрамни-
ја и најгнуснија лаж
у свету!!!

Попови јесу највећи
и најбесрамнији ла-
жови, преваранти и

друштвени паразити у свету!!!

Да живимо с природом,здравом свешћу и истином!!!

И даље размишљам с разлозима и са здравом свешћу, поштујући

истину!!!